

393

Besluit van 7 juli 1987, houdende vaststelling van de hoofdstukken I en II van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen, mede namens Onze Minister van Landbouw en Visserij, van 17 november 1986, nr. 797161, directie Personeel Beleid Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek;

Gelet op de artikelen 108, 109, 126, derde lid, 127, tweede lid, 146, derde lid, en 159, tweede lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414) alsmede op de artikelen 125, eerste lid, en 134 van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530);

De Raad van State gehoord (advies van 6 mei 1987, nr. W05.86.0626);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen, mede namens Onze Minister van Landbouw en Visserij, van 6 juli 1987, nr. 807761, directie Personeel Beleid Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

De hoofdstukken I en II van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs worden vastgesteld als volgt:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

De in dit besluit gebezigde begrippen hebben dezelfde betekenis als zij hebben in de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414), voor zover in dit besluit niet anders is bepaald.

Artikel 2

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. orgaan voor postacademisch onderwijs: een publiekrechtelijk orgaan voor postacademisch onderwijs;

b. instelling: een rijksuniversiteit, een orgaan voor postacademisch onderwijs dan wel een academisch ziekenhuis bij een rijksuniversiteit;

c. bevoegd gezag:

1. in hoofdstuk II: voor zover het een rijksuniversiteit of de gemeentelijke universiteit te Amsterdam betreft, het college van bestuur en, voor zover het een orgaan voor postacademisch onderwijs betreft, het bestuur van dat orgaan;

2. in hoofdstuk IV: het bestuur van het academisch ziekenhuis;

d. C.O.P.W.O.: het Centraal Overlegorgaan Personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs, bedoeld in artikel 2 van het Koninklijk besluit van 18 april 1974, Stb. 251;

e. plaatselijk overlegorgaan: het overlegorgaan, bedoeld in artikel 14 van het Koninklijk besluit van 18 april 1974, Stb. 251.

HOOFDSTUK II. HET PERSONEEL VAN DE RIJKSUNIVERSITEITEN EN VAN DE ORGANEN VOOR POSTACADEMISCH ONDERWIJS

TITEL I. ALGEMENE BEPALINGEN

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 3

1. Ambtenaar in de zin van dit hoofdstuk is degene die is aangesteld bij een rijksuniversiteit of bij een orgaan voor postacademisch onderwijs.

2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt niet als ambtenaar beschouwd degene die is benoemd tot lid van een college van bestuur.

3. Voor de toepassing van paragraaf 5 van deze titel wordt onder ambtenaar mede begrepen degene die is aangesteld bij de gemeentelijke universiteit te Amsterdam.

Artikel 4

1. Werknemer in de zin van dit hoofdstuk is degene die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst is genomen van een rijksuniversiteit of van een orgaan voor postacademisch onderwijs.

2. Voor de toepassing van paragraaf 5 van deze titel wordt onder werknemer mede begrepen degene die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst is genomen van de gemeentelijke universiteit te Amsterdam.

Artikel 5

1. Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248), het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354), het Koninklijk besluit van 27 juli 1950 (Stb. K 320), de circulaire van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 10 juni 1971, nr. AB71/U 1471 (Regeling gratificatie bij ambtsjubileum) en de overige voor rijksambtenaren dan wel werknemers in dienst van het Rijk in het algemeen geldende voorschriften, op grond van het bepaalde bij of krachtens de wet vastgesteld bij koninklijk besluit, onderscheidenlijk door Onze Minister van Binnenlandse Zaken, zijn van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar dan wel werknemer in de zin van dit hoofdstuk, voor zover bij dit besluit of bij een ander koninklijk besluit, onderscheidenlijk door Onze minister niet anders is bepaald.

2. Voor zover krachtens het eerste lid bij een ander koninklijk besluit dan dit besluit, onderscheidenlijk door Onze minister is bepaald, dat bepaalde voorschriften als in dat lid bedoeld, niet van overeenkomstige

toepassing zijn op de ambtenaar dan wel werknemer in de zin van dit hoofdstuk, kunnen bij koninklijk besluit, onderscheidenlijk door Onze minister voor die ambtenaar dan wel werknemer voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 6

De bevoegdheden tot beslissing in individuele gevallen die in de in dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing verklaarde voorschriften zijn toegekend aan de Kroon, aan Onze minister, hoofd van het departement van algemeen bestuur, aan het bevoegd gezag dan wel aan hoofden van dienst, worden uitgeoefend door het bevoegd gezag in de zin van dit besluit.

Artikel 7

1. Bij de toepassing van de in dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing verklaarde voorschriften wordt daarin gelezen in de plaats van:

- a. Rijk of rijksdienst: instelling;
- b. het departement, de dienst, het bedrijf of de instelling waarbij hij te werk wordt gesteld, het ministerie waarbij hij werkzaam is of waaronder de dienst of instelling waarbij hij werkzaam is, ressorteert: de instelling waarbij de ambtenaar dan wel werknemer werkzaam is;
- c. dienstvak: een centrale dienst, een andere eenheid van beheer, de bibliotheek, het rekencentrum of een faculteit;
- d. ambtenaar in de zin van het Algemeen Rijksambtenarenreglement: ambtenaar in de zin van dit hoofdstuk;
- e. werknemer in de zin van het Arbeidsovereenkomstenbesluit: werknemer in de zin van dit hoofdstuk.

2. Voor de toepassing van artikel 96 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement worden onder jaren, doorgebracht in burgerlijke overheidsdienst, mede begrepen jaren, doorgebracht in dienst van een in artikel 8, onder e, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs genoemde universiteit of van een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit.

Artikel 8

1. Van het Algemeen Rijksambtenarenreglement zijn niet van overeenkomstige toepassing de artikelen 6, 7, 12, tweede lid, 13, 71, vierde, vijfde en zesde lid, 97b, 98, 99, 101, 105 tot en met 123 en 126b, derde, vierde en vijfde lid.

2. Van het Arbeidsovereenkomstenbesluit zijn niet van overeenkomstige toepassing artikel 46a en artikel 64, voor zover de artikelen 105 tot en met 123 en 126b, derde, vierde en vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement betreffende.

Paragraaf 2. Tijdelijke aanstelling

Artikel 9

1. Aanstelling in tijdelijke dienst geschiedt voor bepaalde of voor onbepaalde tijd.

2. Zij kan, onverminderd het bepaalde in artikel 68, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs en in de artikelen 28 en 35 van dit besluit, plaatsvinden:

- a. voor een proeftijd van ten hoogste twee jaren, zonodig in bijzondere gevallen op verzoek van de ambtenaar met nog een jaar te verlengen en zonodig ambtshalve te verlengen met de tijd gedurende welke de ambtenaar de proeftijd niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht;

b. voor een tijd van ten hoogste drie maanden, indien het antecedenten-onderzoek, bedoeld in artikel 8 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, nog niet is beëindigd;

c. van personen die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen;

d. ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar;

e. van personen die zullen worden belast met werk van kennelijk tijdelijk karakter;

f. van personen die in dienst worden genomen als leerling tot opleiding van enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding of vorming;

g. indien een wijziging in de taak van de betrokken centrale dienst, de betrokken andere eenheid van beheer, de bibliotheek, het rekencentrum of de betrokken faculteit is voorgenomen;

h. van onbezoldigde ambtenaren;

i. voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek op specifieke personeelsplaatsen die mede op advies van de Koninklijke Academie van Wetenschappen zijn toegewezen, mits de duur van de aanstelling de tijd van vijf jaren niet te boven gaat;

j. van personen in een deeltijdse betrekking die zij bekleden in verband met het feit dat zij elders een andere betrekking bekleden die voor de van hen te verwachten bijdrage aan het wetenschappelijk onderwijs en onderzoek van wezenlijk belang wordt geacht;

k. ter tijdelijke vervulling van taken van een vakante functie, doch niet langer dan twee jaren, zonodig in bijzondere gevallen te verlengen met ten hoogste een jaar.

3. Indien de aanstelling geschiedt in tijdelijke dienst, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 12, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, in de akte van aanstelling vermeld:

a. of de aanstelling geschiedt voor bepaalde tijd en zo ja voor hoelang dan wel voor onbepaalde tijd;

b. de toepasselijke in de Wet op het wetenschappelijk onderwijs of in dit besluit omschreven grond of gronden voor de aanstelling in tijdelijke dienst.

Artikel 10

1. Zodra de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst op grond van artikel 9, tweede lid onder a, b, c, d, e, f, g of h, zich niet meer voordoet, wordt een aanstelling in vaste dienst verleend, tenzij daartegen uit anderen hoofde bezwaren bestaan.

2. In de gevallen, bedoeld in artikel 9, tweede lid onder e en g, wordt in elk geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet wanneer de ambtenaar sinds vijf jaren zonder onderbreking langer dan een maand, anders dan als studentassistent als bedoeld in artikel 43, in dienst van een in artikel 8 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs genoemde universiteit, van een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit of bij een orgaan van postacademisch onderwijs, waarvan laatstelijk gedurende ten minste twee jaren bij zijn huidige instelling, werkzaam is geweest, tenzij vaststaat dat zijn werkzaamheden in het door hem vervulde ambt binnen het jaar zullen worden beëindigd. Onverminderd het bepaalde in de eerste volzin wordt in het geval, bedoeld in artikel 9, tweede lid onder g, in elk geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet wanneer de voorgenomen wijziging in de taak van het betrokken onderdeel van de instelling niet binnen drie jaren na de aanstelling is voltooid.

3. Voor het verstrijken van de tijd waarvoor de ambtenaar ingevolge het bepaalde in artikel 9, tweede lid onder i, is aangesteld, onderzoekt het bevoegd gezag of binnen zijn gezagsbereik de ambtenaar een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende betrekking kan worden opgedragen. Indien het niet mogelijk is de ambtenaar zulk een andere passende betrekking op te dragen, wordt hem met ingang van het tijdstip waarop de in de eerste volzin bedoelde tijd is verstreken, eervol ontslag verleend.

4. Indien in het geval, bedoeld in artikel 9, tweede lid onder k, de ambtenaar de taken van de desbetreffende vakante functie gedurende drie jaren heeft vervuld, wordt hem een aanstelling in vaste dienst verleend. Indien de ambtenaar niet voldoet aan de voor de functiecategorie waartoe die functie behoort, vastgestelde eisen van bekwaamheid, bedoeld in artikel 29, wordt hem door het bevoegd gezag een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende betrekking opgedragen. Indien binnen een tijdvak van uiterlijk een jaar nadat de ambtenaar die andere betrekking is gaan vervullen, die betrekking voor hem niet passend blijkt te zijn, kan hem ontslag worden verleend. Het bevoegd gezag neemt daarbij een opzeggingstermijn van ten minste drie maanden in acht. Het ontslag wordt eervol verleend.

5. De ambtenaar aan wie op grond van het bepaalde in het derde of vierde lid ontslag is verleend, heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Paragraaf 3. Loopbaanvorming

Artikel 11

Het bevoegd gezag stelt voorschriften vast omtrent loopbaanvorming in het algemeen en, met inachtneming van artikel 5 van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, omtrent daarmee verband houdende bijzondere regelingen ter bepaling van de voor de ambtenaar dan wel werknemer geldende salarisschaal.

Paragraaf 4. Werktijdregeling en arbeidsduurverkorting

Artikel 12

Voor de ambtenaar of werknemer in dienst van een universiteit die ingevolge artikel 161 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs tevens is aangesteld dan wel te werk gesteld bij het bij die universiteit behorende academisch ziekenhuis, wordt in de instructie, bedoeld in het zesde lid van dat artikel, een werktijdregeling opgenomen, rekening houdende met de organisatie der werkzaamheden in het academisch ziekenhuis.

Artikel 13

1. Het bevoegd gezag stelt op verzoek van de ambtenaar dan wel werknemer een zodanige werktijdregeling vast dat eens per een aantal jaren een langere periode van vrije tijd kan worden genoten of vanaf een bepaalde leeftijd minder dan de gemiddelde arbeidsduur kan worden gewerkt dan wel beide.

2. De werktijdregeling kan zodanig zijn dat gedurende een deel van het tijdvak waarvoor de werktijdregeling is vastgesteld, meer dan 38 uur per week wordt gewerkt, mits gedurende het gehele tijdvak waarvoor de werktijdregeling is vastgesteld, de arbeidsduur bij een voltijds dienstverband gemiddeld ten hoogste 38 uren per week bedraagt en het bepaalde bij of krachtens wetten, houdende voorschriften tot beperking van de arbeidsduur, in acht wordt genomen. Bij de vaststelling van de omvang van de arbeidsduur per week wordt rekening gehouden met de wensen

van de ambtenaar dan wel werknemer met dien verstande dat, onverminderd het bepaalde in het derde en het vierde lid, de wens van de ambtenaar dan wel werknemer bepalend is bij een arbeidsduur tot maximaal 42 uren per week. Een verdergaande verlenging van de arbeidsduur per week, binnen de in de eerste volzin gestelde grenzen, is slechts mogelijk in overeenstemming met het bevoegde gezag.

3. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, kan worden geweigerd op de grond dat in overeenstemming met het plaatselijk overlegorgaan is bepaald dat het belang van de dienst niet toelaat dat voor de categorie personeel waartoe de verzoeker behoort, een of beide in het eerste lid bedoelde vormen van arbeidsduurverkortung kunnen worden gekozen. Indien die overeenstemming met het plaatselijk overlegorgaan niet wordt bereikt, beslist Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen zo mogelijk in overeenstemming met het C.O.P.W.O.

4. Onverminderd het bepaalde in het derde lid kan het verzoek in individuele gevallen worden geweigerd op de grond dat dringende redenen van dienstbelang niet toelaten dat de wensen van de ambtenaar dan wel werknemer met betrekking tot de arbeidsduur per week, hoewel de 42 uur niet te bovengaande, worden ingewilligd. Over de algemene criteria die het bevoegd gezag hierbij hanteert, wordt niet beslist dan nadat daarover overleg is gepleegd met het plaatselijk overlegorgaan.

5. In die gevallen van beëindiging van het dienstverband waarbij sprake is van een termijn tussen de datum van beslissing tot ontslag en de daadwerkelijke beëindiging van het dienstverband, wordt, behoudens in het geval genoemd in het zesde lid, die termijn zodanig bepaald dat de aanspraken op compensatie gedurende die termijn kunnen worden omgezet in vrije tijd.

6. Bij beëindiging van het dienstverband in verband met overgang naar een instelling waarop dit besluit van toepassing of van overeenkomstige toepassing is, dan wel waarvoor een overeenkomstige regeling geldt, neemt het bevoegd gezag van die instelling de aanspraken op compensatie in vrije tijd over. Daarnaast kan het vijfde lid voor het geheel of een gedeelte van de aanspraken worden toegepast indien de ambtenaar dan wel werknemer zulks wenst en het dienstbelang zich daartegen niet verzet.

Paragraaf 5. Rechten en verplichtingen verband houdende met het deelnemen aan het bestuur van de universiteit en haar onderdelen

Artikel 14

1. De ambtenaar dan wel werknemer die is benoemd tot lid van het college van bestuur of van een faculteitsbestuur dan wel tot rector magnificus, wordt in verband daarmee ontheven van de vervulling van zijn betrekking. De ambtenaar die is benoemd tot rector magnificus behoudt zijn bezoldiging onverminderd het bepaalde in artikel 127, eerste lid van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs

2. Voor de vervulling van de betrekking van de ambtenaar dan wel werknemer, bedoeld in het eerste lid, wordt in elk geval gedurende diens eerste bestuursperiode geen voorziening getroffen die de terugkeer van de betrokkene naar die betrekking onmogelijk maakt.

Artikel 15

1. Aan de ambtenaar dan wel werknemer, bedoeld in artikel 14, eerste lid, wordt, na beëindiging van zijn lidmaatschap van het college van bestuur of faculteitsbestuur dan wel van zijn rectoraat, op zijn verzoek buitengewoon verlof verleend met behoud van bezoldiging dan wel loon.

2. Bij de vaststelling van de duur daarvan wordt in aanmerking genomen dat het verlof uitsluitend ten doel heeft de ambtenaar dan wel werknemer in de gelegenheid te stellen de voor een juiste vervulling van zijn betrekking

noodzakelijke kennis te verwerven van de ontwikkelingen die zich gedurende zijn in het eerste lid bedoelde lidmaatschap op zijn vakgebied hebben voorgedaan.

3. Het verlof wordt verleend voor ten hoogste een derde van het aantal maanden waarin de ambtenaar dan wel werknemer zonder onderbreking lid is geweest van het college van bestuur of faculteitsbestuur dan wel het rectoraat heeft vervuld. Het bedraagt in geen geval meer dan twaalf maanden.

4. Indien voor de vervulling van de betrekking van de ambtenaar dan wel werknemer aan wie ingevolge het bepaalde in het eerste lid verlof is verleend, geen voorziening is getroffen die diens terugkeer naar die betrekking onmogelijk maakt, wordt zulk een voorziening evenmin getroffen gedurende het verlof.

5. Het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar dan wel werknemer die, gekozen tot lid van een faculteitsbestuur, onverminderd het bepaalde in artikel 17, gedurende zijn lidmaatschap van dat bestuur vrijwel de gehele werktijd heeft besteed aan werkzaamheden die uit dat lidmaatschap voortvloeien. Voor de vervulling van de betrekking van de ambtenaar dan wel werknemer, bedoeld in de eerste volzin, wordt gedurende het verlof geen voorziening getroffen die diens terugkeer naar die betrekking onmogelijk maakt.

Artikel 16

1. Indien, onverminderd het bepaalde in de artikelen 14, tweede lid, en 15, vierde lid, in de vervulling van de betrekking van de ambtenaar dan wel werknemer, bedoeld in artikel 14, eerste lid, blijvend is voorzien dan wel die betrekking is opgeheven, onderzoekt na afloop van de bestuursperiode van de ambtenaar dan wel werknemer, onafscheidelijk na afloop van het ingevolge artikel 15, eerste lid, verleende verlof het bevoegd gezag zorgvuldig of binnen zijn gezagsbereik de ambtenaar dan wel werknemer een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden passende betrekking kan worden opgedragen. Indien naar het oordeel van het bevoegd gezag nodig en mogelijk, wordt de ambtenaar dan wel werknemer in de gelegenheid gesteld zich de voor de nieuwe betrekking nodige bekwaamheden te verwerven. De daaraan verbonden kosten komen binnen redelijke grenzen, ter beoordeling van het bevoegd gezag, ten laste van de instelling.

2. Indien de ambtenaar dan wel werknemer geen andere passende betrekking kan worden opgedragen, wordt hem eervol ontslag verleend. Het bevoegd gezag neemt daarbij een opzeggingstermijn van ten minste drie maanden in acht.

3. Indien binnen een tijdvak van uiterlijk een jaar nadat de ambtenaar dan wel werknemer de andere betrekking is gaan vervullen, die betrekking voor hem niet passend blijkt te zijn, kan hem alsnog ontslag worden verleend. Het bevoegd gezag neemt daarbij een opzeggingstermijn van ten minste drie maanden in acht. Het ontslag wordt eervol verleend.

4. De ambtenaar aan wie op grond van het bepaalde in het tweede of derde lid ontslag is verleend, heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 17

1. De ambtenaar dan wel werknemer die:

a. is gekozen tot lid van de universiteitsraad, van een faculteitsraad of faculteitsbestuur,

b. als vertegenwoordiger van het niet tot de wetenschappelijke staf behorend wetenschappelijk personeel of van het ondersteunend of beheerspersoneel is aangewezen als lid van een vakgroeps- of werkgroepsbestuur,

c. is benoemd tot of aangewezen als lid van een bij of krachtens de Wet op het wetenschappelijk onderwijs ingestelde commissie, daaronder mede begrepen een dienstcommissie,

d. is benoemd tot lid of plaatsvervangend lid van het college van beroep voor de examens of van het College van beroep voor het wetenschappelijk onderwijs, dan wel

e. is aangewezen als lid of plaatsvervangend lid van het C.O.P.W.O., van een werkgroep als bedoeld in artikel 10 van het Koninklijk besluit van 18 april 1974, Stb. 251, of van het plaatselijk overlegorgaan, wordt in de gelegenheid gesteld de werkzaamheden die deze in zijn betrekking van ambtenaar dan wel werknemer dient te vervullen, te verminderen voor zolang en voor zover zulks redelijkerwijze noodzakelijk is voor het voorbereiden en bijwonen van de vergaderingen dan wel zittingen van die organen en voor het verrichten van daaruit voortvloeiende werkzaamheden ten behoeve van die organen, en zulks naar het oordeel van het bevoegd gezag redelijkerwijze is te verwezenlijken gelet op de vervulling van de bedoelde betrekking.

2. Een vermindering van werkzaamheden op grond van het eerste lid heeft geen vermindering van de bezoldiging dan wel van het loon van de ambtenaar dan wel werknemer ten gevolge.

Artikel 18

Het bevoegd gezag kan ter zake van het in deze paragraaf bepaalde nadere voorschriften vaststellen.

Paragraaf 6. Werkoverleg en dienstcommissies

Artikel 19

Het bevoegd gezag bevordert zo veel mogelijk het werkoverleg bij eenheden van beheer.

Artikel 20

1. Over de instelling van dienstcommissies krachtens artikel 103 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs heeft overleg plaats met het plaatselijk overlegorgaan.

2. Bij het instellen van dienstcommissies wordt er zoveel mogelijk op gelet, dat de eenheid waarvoor een commissie wordt ingesteld, in organisatorische dan wel beleidsuitvoerend opzicht een eenheid vormt.

3. Bij de overeenkomstige toepassing van de artikelen 124 tot en met 126a, 126b, eerste, tweede en zesde lid, en 126c tot en met 129a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement op de in de voorgaande leden bedoelde dienstcommissies wordt gelezen in de plaats van:

- a. Onze Minister: het bevoegd gezag in de zin van dit besluit;
- b. bijzondere commissie: het plaatselijk overlegorgaan;
- c. de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken: het plaatselijk overlegorgaan.

Paragraaf 7. Beoordelingsvoorschriften

Artikel 21

1. Het bevoegd gezag stelt voorschriften vast omtrent het opmaken en vaststellen van beoordelingen van ambtenaren en werknemers, assistenten in opleiding uitgezonderd. Voor zover die voorschriften betrekking hebben op ambtenaren of werknemers in dienst van de universiteit die ingevolge artikel 161 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs tevens zijn aangesteld dan wel te werk gesteld bij het bij die universiteit behorende academisch ziekenhuis, behoeven die voorschriften de instemming van het bestuur van dat ziekenhuis.

2. In de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, wordt in elk geval geregeld welke categorieën functionarissen kunnen worden aangewezen om beoordelingen op te maken dan wel vast te stellen ten aanzien van universitaire hoofddocenten, universitaire docenten en leden van het overige wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs. Voorts wordt daarin geregeld op welke wijze de beoordeling van hoogleraren geschiedt.

3. Indien ingevolge artikel 161 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs ambtenaren en werknemers in dienst van de universiteit, tevens zijn aangesteld of te werk gesteld bij het bij die universiteit behorende academisch ziekenhuis, wordt, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, in de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, geregeld welke organen en categorieën functionarissen van dat ziekenhuis op welke wijze worden betrokken bij het opmaken en vaststellen van beoordelingen.

4. Het bevoegd gezag stelt een leidraad vast inzake functionerings-gesprekken.

Paragraaf 8. Rechten en verplichtingen verband houdende met voortbrengselen van de menselijke geest

Artikel 22

(Gereserveerd)

Artikel 23

(Gereserveerd)

Paragraaf 9. Ontslag

Artikel 24

1. Anders dan op eigen verzoek, bij wijze van straf of ingevolge het bepaalde bij artikel 7 van de Wet van 17 juli 1923 (Stb. 364), bij de artikelen 95, 96, 96a, 96b en 97 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en bij de artikelen 10, derde en vierde lid, en 16, tweede en derde lid, van dit besluit, kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

- a. het verlies van een vereiste voor de benoembaarheid, door het bevoegd gezag gesteld bij een regeling aan benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van het ambt geldt;
- b. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;
- c. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;
- d. onherroepelijke veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf;
- e. blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P5 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet, dan wel – indien de ambtenaar krachtens het bepaalde in artikel B7 geen ambtenaar is in de zin van die wet – blijkens een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst;
- f. onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken voor het door hem beklede ambt, daaronder begrepen, voor zover het een lid van de wetenschappelijke staf betreft, de omstandigheid dat de ambtenaar, blijkens de resultaten van de in artikel 21 bedoelde beoordeling, wezenlijk tekort blijft schieten in het voldoen aan de eisen gesteld in artikel 31;
- g. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;
- h. het bij of in verband met indiensttreding of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. Een ontslag op grond van het bepaalde in het eerste lid onder a, e, f en g wordt eervol verleend. Het ontslag kan niet eerder ingaan dan de dag, volgende op die waarop de reden voor het ontslag voor het eerst aanwezig was.

3. In het geval van de in het eerste lid onder e bedoelde ongeschiktheid wordt aan de ambtenaar die ingevolge artikel K2 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid eerst ontslag verleend nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de mogelijkheid om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van het bevoegd gezag te herplaatsen in een passende andere volledige betrekking.

4. In het geval, bedoeld in het eerste lid onder f, gaat het bevoegd gezag, alvorens tot ontslag over te gaan, na of binnen zijn gezagsbereik herplaatsing van de ambtenaar in een andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende betrekking mogelijk is, behoudens indien in het geval, bedoeld aan het slot van die bepaling, het tekortschieten aan eigen schuld of toedoen van het desbetreffende lid van de wetenschappelijke staf is te wijten. Indien het bevoegd gezag overweegt een ambtenaar ontslag te verlenen op grond van het eerste lid onder f, neemt het ter zake geen beslissing alvorens het advies te hebben ingewonnen van de door dat bevoegd gezag op grond van artikel 7a, derde lid, van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs ingestelde commissie.

5. De ambtenaar in vaste dienst aan wie ontslag is verleend op grond van het eerste lid onder f heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 25

1. Aan een ambtenaar in vaste dienst kan ook op andere gronden dan die, genoemd in dit besluit, dan wel die waarnaar in artikel 24 wordt verwezen, ontslag worden verleend. Dat ontslag wordt dan eervol verleend.

2. Voor ontslag als bedoeld in het eerste lid, is een machtiging vereist van Onze minister.

3. In geval van ontslag ingevolge dit artikel wordt door Onze minister, na overleg met het bevoegd gezag, een regeling getroffen, waarbij de ambtenaar een uitkering wordt verzekerd welke met het oog op de omstandigheden redelijk is te achten. De uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die, welke de ambtenaar op grond van het bepaalde in artikel 100 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement zou toekomen in geval van een ontslag als daar bedoeld.

TITEL II. BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR DE WETENSCHAPPELIJKE STAF EN VOOR HET OVERIGE WETENSCHAPPELIJK PERSONEEL, BEDOELD IN ARTIKEL 107, VIJFDE LID, VAN DE WET OP HET WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 26

De bepalingen van deze titel hebben betrekking op de wetenschappelijke staf en het overige wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs.

Artikel 27

Artikel 11 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is niet van overeenkomstige toepassing op de wetenschappelijke staf en het overige wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs.

Paragraaf 2. Tijdelijke aanstelling

Artikel 28

1. Ingeval toepassing wordt gegeven aan artikel 7a van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, vindt de aanstelling plaats in tijdelijke dienst voor ten hoogste vijf jaren.

2. De in het eerste lid bedoelde aanstelling kan éénmaal met ten hoogste vijf jaren worden verlengd.

3. Ingeval de in de voorgaande leden bedoelde toepassing een ambtenaar betreft die reeds in vaste dienst is aangesteld, wordt diens vaste aanstelling gewijzigd in een aanstelling in tijdelijke dienst.

Paragraaf 3. Benoemingseisen

Artikel 29

Onze minister stelt voor de onderscheiden functiecategorieën van de wetenschappelijke staf en de functiecategorieën van het overig wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, eisen van bekwaamheid vast waaraan door de betrokkene moet worden voldaan om voor een aanstelling, onderscheidenlijk voor indienstneming in aanmerking te komen.

Paragraaf 4. Overige rechten en verplichtingen

Artikel 30

1. Bij de uitvoering en toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt de academische vrijheid, bedoeld in artikel 6 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, in acht genomen en wordt gelet op de overige eisen die het geven van wetenschappelijk onderwijs en het verrichten van wetenschappelijk onderzoek stellen.

2. De ambtenaar dan wel werknemer die met het geven van wetenschappelijk onderwijs of het verrichten van wetenschappelijk onderzoek dan wel beide is belast, wordt binnen redelijke grenzen in de gelegenheid gesteld de ontwikkelingen op zijn vakgebied en de daaraan belendende gebieden te volgen, in dat kader deel te nemen aan activiteiten van wetenschappelijke verenigingen alsmede wetenschappelijke contacten te onderhouden. Het bevoegd gezag kan besluiten de daaraan verbonden kosten geheel of gedeeltelijk te vergoeden.

Artikel 31

Onverminderd het bepaalde in artikel 50, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is een lid van de wetenschappelijke staf gehouden in overeenstemming met de aard en het niveau van zijn functie:

- a. zijn vakgebied en de daaraan belendende gebieden geregeld te exploreren en de resultaten daarvan selectief te integreren in de hem toevertrouwde taken;
- b. geregeld aanwijsbare bijdragen te leveren aan de ontwikkeling van zijn vakgebied;

c. de hem opgedragen taken te vervullen overeenkomstig de eisen die aan het geven van wetenschappelijk onderwijs en het verrichten van wetenschappelijk onderzoek volgens de daarvoor gangbare normen worden gesteld.

Artikel 32

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 34 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement kan door het bevoegd gezag aan de ambtenaar dan wel werknemer op diens daartoe strekkend met redenen omkleed verzoek buitengewoon verlof van lange duur worden verleend ten behoeve van wetenschappelijke doeleinden.

2. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, kan worden verleend al dan niet met behoud van gehele of gedeeltelijke bezoldiging dan wel van het gehele of gedeeltelijke loon en al dan niet onder bepaalde voorwaarden. Het gaat niet in dan na aanvaarding van dat verlof met de daaraan verbonden voorwaarden door de ambtenaar dan wel werknemer.

3. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, wordt in de regel niet voor langer dan een jaar verleend. De ambtenaar dan wel werknemer is verplicht na afloop van het verlof verslag uit te brengen.

4. De ambtenaar dan wel werknemer die na afloop van het verlof, bedoeld in het eerste lid, en zonder dat dit is verlengd, zijn dienst niet tijdig hervat, wordt voor de toepassing van dit besluit en van de in dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing verklaarde voorschriften geacht een verzoek om ontslag te hebben ingediend. Het bepaalde in de eerste volzin is niet van toepassing indien de ambtenaar dan wel werknemer ten genoegen van het bevoegd gezag aannemelijk maakt, dat hij geldige redenen had zijn dienst niet te hervatten. In dat geval wordt het verlof geacht te zijn verlengd tot het tijdstip waarop die geldige redenen hebben opgehouden te bestaan.

5. Indien de ambtenaar dan wel werknemer binnen twee jaren na afloop van het verlof, bedoeld in het eerste lid, op eigen verzoek dan wel ten gevolge van aan hem zelf te wijten feiten of omstandigheden ontslag wordt verleend, is hij verplicht tot gehele of gedeeltelijke terugbetaling van het bedrag dat het verlof de instelling heeft gekost, tenzij hij in directe aansluiting op dat ontslag wordt aangesteld bij dan wel in dienst wordt genomen van het Rijk, een in artikel 8 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs genoemde universiteit, een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit of een orgaan voor postacademisch onderwijs dan wel een provincie, een gemeente of een waterschap.

6. Het bevoegd gezag kan ter zake van het bepaalde in de voorgaande leden nadere voorschriften stellen.

TITEL III. BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR DE ASSISTENTEN IN OPLEIDING

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 33

De bepalingen van deze titel hebben betrekking op de assistent in opleiding.

Artikel 34

De artikelen 5, 71 en 75 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement zijn niet van overeenkomstige toepassing op de assistent in opleiding.

Artikel 35

1. De assistent in opleiding wordt aangesteld in tijdelijke dienst ter verdere wetenschappelijke opleiding en vorming.
2. In de akte van aanstelling legt het bevoegd gezag, op voorstel van het bestuur van de meest gereede vakgroep of van het onderzoeksinstituut, dat daarover overleg pleegt met de toekomstige assistent in opleiding, zo concreet mogelijk de doelstellingen van de aanstelling vast.
3. Ingeval de assistent in opleiding wordt aangesteld ter vervaardiging van een proefschrift dan wel proefontwerp, geschiedt de aanstelling voor ten hoogste vier jaren dan wel, ingeval toepassing wordt gegeven aan artikel 5a, vijfde lid onder b, van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, voor ten hoogste twee jaren.
4. Ingeval de assistent in opleiding wordt aangesteld om gedurende een beperkte tijd mee te werken aan een onderzoekproject dan wel ter vervaardiging van een beperkt technologisch ontwerp, geschiedt de aanstelling voor ten hoogste twee jaren.
5. Uiterlijk een half jaar voor het verstrijken van de in het derde en vierde lid genoemde termijnen kan, ingeval daartoe naar het oordeel van het bevoegd gezag redelijkerwijze aanleiding bestaat, worden besloten tot verlenging van de aanstelling met ten hoogste een kwart van de eerste aanstellingsduur.
6. De aanstelling geschiedt als regel voor de volledige werktijd.

Artikel 36

- Het college van bestuur reikt gelijktijdig met de akte van aanstelling uit:
- a. de tekst van de voorschriften, bedoeld in artikel 39, tweede lid, en artikel 42, onder a en b;
 - b. het opleidings- en begeleidingsplan, bedoeld in artikel 38.

Paragraaf 3. Tijdsbesteding alsmede opleidings- en begeleidingsplan

Artikel 37

1. De assistent in opleiding verricht wetenschappelijk onderzoek en legt de resultaten hiervan vast in een proefschrift of proefontwerp, in een technologisch ontwerp dan wel in één of meer andere wetenschappelijke producties.
2. De omvang van de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, vermeerderd met de omvang van de te ontvangen opleiding en begeleiding als omschreven in het opleidings- en begeleidingsplan, bedraagt, gerekend per jaar, niet minder dan 75 procent van de tijd waarvoor de assistent in opleiding is aangesteld.
3. De assistent in opleiding kan niet worden belast met het verrichten van beheerstaken.

Artikel 38

1. Het bevoegd gezag ziet er op toe dat het bestuur van de desbetreffende vakgroep dan wel van het desbetreffende onderzoeksinstituut, na overleg met de aan te stellen dan wel aangestelde assistent in opleiding en in overeenstemming met de aangewezen toezichthouder, bedoeld in het derde lid onder b, voor iedere assistent in opleiding een op hem afgestemd opleidings- en begeleidingsplan vaststelt.
2. Het opleidings- en begeleidingsplan wordt tegen het einde van het eerste jaar nader ingevuld voor de verdere duur van de aanstelling en wordt zonodig van jaar tot jaar bijgesteld.

3. In het opleidings- en begeleidingsplan wordt in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke kennis en vaardigheden dienen te worden verworven en op welke wijze dit dient plaats te vinden;
 - b. onder wiens toezicht als bedoeld in artikel 86, onderscheidenlijk 95 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, de assistent in opleiding werkzaam is;
 - c. de omvang in uren per maand van door de aangewezen toezichthouder te geven persoonlijke begeleiding waarop de assistent in opleiding ten minste recht heeft.

Paragraaf 4. Overige bepalingen

Artikel 39

1. Een jaar nadat de assistent in opleiding is aangesteld, wordt ten aanzien van hem, tegen de achtergrond van het opleidings- en begeleidingsplan en van de doelstellingen van de aanstelling, een beoordeling opgemaakt.
2. Het bevoegd gezag stelt voorschriften vast omtrent de beoordelingsprocedure en de bij de beoordeling te hanteren criteria.

Artikel 40

1. Door of namens het bevoegd gezag wordt voor elke assistent in opleiding een met personeelsbeheer of mede met personeelsbeheer belaste functionaris als mentor aangewezen.
2. De mentor ziet toe op de handhaving van het bij en krachtens dit besluit bepaalde.

Artikel 41

1. Door of namens het bevoegd gezag wordt bij beëindiging van de aanstelling een getuigschrift aan de assistent in opleiding uitgereikt.
2. Het getuigschrift bevat in ieder geval:
 - a. een kort overzicht van het verrichte onderzoek alsmede een opgave van de publicaties met betrekking tot dit onderzoek;
 - b. een overzicht van het door de assistent in opleiding gevolgde onderwijs;
 - c. een overzicht van de bijdragen die de assistent in opleiding heeft geleverd aan het wetenschappelijk onderwijs.

Artikel 42

Het bevoegd gezag stelt voorschriften dan wel nadere voorschriften vast omtrent:

- a. de beslechting van geschillen die zich tussen de assistent in opleiding en de bij zijn opleiding en begeleiding betrokken personen en organen kunnen voordoen;
- b. de vraag welke bestuursorganen van de faculteit op welke wijze worden betrokken bij de toepassing van de artikelen 35, tweede en vijfde lid, 38, 39, 40, eerste lid, en 41;
- c. de werving en selectie.

TITEL IV. BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR DE STUDENT-ASSISTENTEN

Artikel 43

Op grond van het bepaalde in artikel 4, eerste lid, van het Arbeidsovereenkomstenbesluit kan indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht plaatsvinden van personen die in hun hoedanigheid van student aan een universiteit in dienst worden genomen teneinde als

student-assistent een bijdrage te leveren aan het wetenschappelijk onderwijs of aan het wetenschappelijk onderzoek dan wel aan beide.

ARTIKEL II

In het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs (Stb. 1984, 225)¹ wordt na artikel 7 ingevoegd een artikel 7a, luidende:

Artikel 7a

1. In bijzondere gevallen van ernstig tekort aan personeel in vitale sectoren van wetenschapsbeoefening, waarin dringend moet worden voorzien, kan aan een ambtenaar, behorend tot het wetenschappelijk personeel, op grond van uitzonderlijke wetenschappelijke kwaliteit een toelage worden toegekend.

2. De in het eerste lid bedoelde toelage is geen toelage in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

3. Voor elk geval waarin de toekenning van een toelage, bedoeld in het eerste lid, wordt overwogen, wordt door een door het bevoegd gezag ingestelde commissie aan dat gezag advies uitgebracht omtrent de vraag of in dat geval wordt voldaan aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden en, in bevestigend geval, omtrent de hoogte van de toelage en de duur van de aanstelling, bedoeld in artikel 28 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs.

4. De meerderheid van de leden van in het derde lid bedoelde commissie is niet werkzaam in de faculteit of faculteiten waarin de betrokkene aan wie de toekenning van een toelage wordt overwogen, werkzaam is of zal zijn. Ten minste een lid van de commissie is niet werkzaam binnen de instelling waarbij de aanstelling van betrokkene wordt overwogen of waarbij deze is aangesteld.

5. Van elke toekenning van een toelage wordt mededeling gedaan aan Onze minister, onder vermelding van de hoogte van de toelage, van het vakgebied waarin betrokkene werkzaam zal zijn, en van de duur van de aanstelling.

6. In geval van verlenging van de aanstelling, bedoeld in artikel 28, tweede lid, van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs, zijn het derde, vierde en vijfde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL III

In artikel 2, tweede lid onder a, van het Algemeen Rijksambtenaren-reglement wordt «het basisonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs» vervangen door: het basisonderwijs.

ARTIKEL IV

Dit besluit en de bij dit besluit vastgestelde hoofdstukken I en II van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs treden in werking met ingang van 1 oktober 1987 behoudens artikel II van dit besluit, dat in werking treedt op een door Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen te bepalen tijdstip, niet gelegen voor 1 oktober 1987.

ARTIKEL V

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit worden ingetrokken:

a. het Koninklijk besluit van 27 augustus 1931, Stb. 388 (Reglement hoogleraren en lectoren);

- b. het Koninklijk besluit van 23 december 1931, Stb. 537 (Reglement hoogleraren en lectoren Landbouwhogeschool);
 - c. het Koninklijk besluit van 22 maart 1969, Stb. 159, houdende voorlopige voorziening in de uitoefening van bevoegdheden inzake individuele personeelsaangelegenheden bij de Landbouwhogeschool;
 - d. de Rechtspositieregeling assistenten in opleiding (Stb. 1986, 430) met uitzondering van de artikelen 13 en 14;
 - e. de beschikking van Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 30 november 1935, nr. 4925 I, afd. HO (Reglement op de werkkring en verplichtingen van de ambtenaren bij de instellingen);
 - f. de beschikking van de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen, dr. G. Klein, van 25 juli 1977, HW/P-309742, houdende vaststelling van de Richtlijnen inzake de geneeskundige keuring voor de aanstelling van hoogleraren en lectoren, voor zover niet reeds vervallen;
 - g. de Richtlijnen meerjaren- en lifetimevariant arbeidsduurverkortung 1985 (Stcrt. 1986, 107).
2. Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit houdt het Koninklijk besluit van 18 april 1963, Stb. 115, tot voorlopige voorziening in de uitoefening van bevoegdheden inzake individuele personeelsaangelegenheden openbare universiteiten en hogescholen, op te gelden ten aanzien van de universiteiten.

ARTIKEL VI

1. De vergunningen die zijn verleend krachtens artikel 71, eerste lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1975, 729), blijven gedurende een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit van kracht.
2. De vergunningen die zijn verleend krachtens artikel 71, derde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1975, 729), blijven van kracht tot een door Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen of, voor zover het de Rijkslandbouwuniversiteit betreft, door Onze Minister van Landbouw en Visserij te bepalen tijdstip, niet gelegen binnen een jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

ARTIKEL VII

1. De voorschriften, bedoeld in artikel 21, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit Wetenschappelijk Onderwijs, worden vastgesteld binnen een jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.
2. De voorschriften, bedoeld in artikel 11 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs, en de instructie, bedoeld in artikel 12 van dat besluit, worden vastgesteld binnen twee jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

ARTIKEL VIII

1. Voor de toepassing van artikel 10, tweede lid, van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs wordt als tijd die de ambtenaar in dienst is geweest van een in artikel 8 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414), van een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit of van een orgaan voor postacademisch onderwijs, mede beschouwd de tijd dat de ambtenaar in dienst is geweest bij een interuniversitair instituut als bedoeld in artikel 36 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1975, 729).
2. Ten aanzien van de ambtenaar, op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit in dienst van een rijksuniversiteit, wordt bij de toepassing van artikel 10, tweede lid, als tijd dat de ambtenaar in dienst is geweest

van een in artikel 8 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs genoemde universiteit, van een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit of van een orgaan voor postacademisch onderwijs, mede beschouwd de tijd dat de ambtenaar werkzaam is geweest in Rijksdienst.

3. Ten aanzien van de ambtenaar, op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit in dienst van een rijksuniversiteit, die na dat tijdstip doch voor het tijdstip waarop het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs voor de rijksacademische ziekenhuizen in werking treedt, wordt aangesteld bij een rijksacademisch ziekenhuis, wordt bij de toepassing van artikel 6, derde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement bij dat ziekenhuis als tijd dat de ambtenaar werkzaam is geweest in Rijksdienst, mede beschouwd de tijd dat de ambtenaar in dienst is geweest van de rijksuniversiteit.

ARTIKEL IX

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 15 augustus 1986, Stb. 430

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 oktober 1987, nr. 197.

Artikel 13 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs is mede van toepassing op het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 7 juli 1987

Beatrix

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
W. J. Deetman

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de *achtste* september 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Strekking, opzet en tijdpad

Ingevolge artikel 108 van de (nieuwe) Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1986, 414), verder te noemen: W.W.O., dienen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voor het personeel van de rijksuniversiteiten dat *ambtenaar* is in de zin van de Ambtenarenwet 1929, voorschriften te worden vastgesteld betreffende een aantal met name genoemde onderwerpen inzake de rechtspositie. Ingevolge artikel 109 van die wet dienen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepalingen te worden vastgesteld betreffende de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder door de rijksuniversiteit indienstneming op *arbeidsovereenkomst* naar burgerlijk recht kan plaatsvinden. Beide artikelen zijn ingevolge artikel 146, derde lid, van de W.W.O. ten aanzien van de (publiekrechtelijke) organen voor postacademisch onderwijs van overeenkomstige toepassing. Voorts zijn beide artikelen ingevolge artikel 159, tweede lid, van de W.W.O. ten aanzien van het academische ziekenhuis bij de rijksuniversiteit van overeenkomstige toepassing, zij het dat ingevolge dat artikellid bovendien bij of krachtens algemene maatregel van bestuur voorschriften moeten worden vastgesteld met betrekking tot de personeelsraad bij dat ziekenhuis. Wat de rijksuniversiteit betreft bevat artikel 126, derde lid, van de W.W.O. nog een aanvullende bepaling: ingevolge dat artikellid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regelen worden gesteld met betrekking tot het bepaalde in het tweede lid van dat artikel, nl. dat het college van bestuur er zorg voor dient te dragen dat leden en gewezen leden van de universitaire bestuursorganen niet uit hoofde van hun lidmaatschap worden benadeeld in hun positie in de universiteit. Tenslotte dienen ingevolge artikel 127, tweede lid, van de W.W.O. bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regelen te worden vastgesteld omtrent de rechtspositie van de andere leden van het college van bestuur dan de rector magnificus en omtrent de rechtspositie van het krachtens de W.W.O. benoemde lid van het faculteitsbestuur.

Al deze wettelijke opdrachten – wat die van artikel 126, derde lid, van de W.W.O. betreft, voor zover het om personeelsleden gaat – worden uitgevoerd, zo zullen de ondergetekenden bevorderen, in (of krachtens) één algemene maatregel van bestuur: het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs (RRWO). Hierop is een belangrijke uitzondering, namelijk de regeling van de bezoldiging, die naar analogie van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) is neergelegd in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur: het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs (BBWO).

De opzet van het RRWO zal, zo stellen de ondergetekenden zich voor, de volgende zijn. Hoofdstuk I bevat algemene bepalingen. Hoofdstuk II bevat bepalingen betreffende het personeel van de rijksuniversiteiten en van de (publiekrechtelijke) organen voor postacademisch onderwijs. In dit hoofdstuk wordt de Rechtspositieregeling assistenten in opleiding (Stb. 1986, 430) geïncorporeerd. Hoofdstuk III zal bepalingen bevatten omtrent de rechtspositie van de zgn. andere leden van het college van bestuur. In hoofdstuk III zal het Rechtspositiebesluit benoemde leden colleges van bestuur w.o. (Stb. 1976, 28) worden geïncorporeerd. Hoofdstuk IV zal regelen bevatten betreffende het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten, inclusief regelen met betrekking tot de personeelsraad. Hoofdstuk V zal regelen bevatten inzake het georganiseerd overleg met de centrales van overheidsperoneel. In dit hoofdstuk zal het desbetreffende Koninklijk besluit van 18 april 1974, Stb. 251, worden geïncorporeerd. Hoofdstuk VI, tenslotte, zal slotbepalingen bevatten, met name de citeertitel.

Het is niet mogelijk gebleken het RRWO integraal tot stand te brengen. Voorkomen moet worden dat alles op alles moet wachten. Derhalve hebben de ondergetekenden gekozen voor een aanpak waarbij de RRWO in de loop van de tijd met behulp van verscheidene koninklijke besluiten wordt opgebouwd. Eenzelfde aanpak is destijds gekozen bij de totstandkoming van het Academisch Statuut. Verwezen zij naar de Koninklijke besluiten van 26 oktober 1981, Stb. 653, en van 24 mei 1982, Stb. 318. Het onderhavige besluit heeft tot strekking de vaststelling van de beide eerste hoofdstukken van het RRWO. De ondergetekenden streven ernaar dat dit besluit met ingang van uiterlijk 1 september 1987 in werking treedt. Het ligt in hun bedoeling dat het ontwerp-besluit waarbij hoofdstuk III wordt vastgesteld, wordt gepubliceerd begin 1987, en dat het ontwerp-besluit waarbij de resterende hoofdstukken van het RRWO worden vastgesteld, wordt gepubliceerd in de tweede helft van 1987. De desbetreffende koninklijke besluiten zullen uiterlijk met ingang van 1 januari 1988, onderscheidelijk 1 maart 1988 in werking moeten treden.

Nadat op de vorenomschreven wijze in het kader van het RRWO de verschillende op de wetgeving voor het wetenschappelijk onderwijs gebaseerde rechtspositieregelingen zowel technisch als inhoudelijk zijn geharmoniseerd, zal een verdergaande harmonisatie, nl. met de rechtspositieregeling van het overige onderwijs, moeten plaatsvinden. In dat kader zal te zijner tijd de inhoud van het RRWO worden opgenomen in het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Rpbo (Stb. 1985, 110). Hierbij moet niet slechts worden gedacht aan een technische harmonisatie maar ook aan een inhoudelijke harmonisatie van in het bijzonder enerzijds de rechtspositieregeling van het wetenschappelijk onderwijs en anderzijds de rechtspositieregeling van het hoger beroepsonderwijs. Laatstbedoelde harmonisatie is noodzakelijk in het kader van het streven te komen tot één samenhangend stelsel van hoger onderwijs. De ondergetekenden stellen zich voor dat deze verdergaande harmonisatie haar beslag zal kunnen krijgen in 1990. Het ligt in de rede dat daarbij worden betrokken de uitkomsten van de evaluatie van de op de Wet op het hoger beroepsonderwijs (WHBO) gebaseerde rechtspositieregeling en die van de evaluatie door de colleges van bestuur van de beide eerste hoofdstukken van het RRWO.

2. Voorgeschiedenis

Na jarenlange voorbereiding werd in 1979 een ontwerp van een RRWO, gebaseerd op artikel 64 van de toenmalige W.W.O. (Stb. 1975, 729) en beperkt tot voorschriften betreffende het personeel van de rijksuniversiteiten, voor overleg toegezonden aan de universiteiten en hogescholen alsmede aan het Centraal Overlegorgaan Personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs (COPWO). Kenmerken van dat ontwerp waren onder meer een zgn. verbale incorporatie van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) en het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) – zulks in plaats van een van overeenkomstige toepassingsverklaring van die besluiten – en het feit dat het ook zou gelden voor hoogleraren (en lectoren) en voorts de opname van een beperkt aantal afwijkingen dan wel specifieke uitwerkingen van het ARAR, onderscheidenlijk eigen bepalingen.

In het bestuurlijk overleg met de universiteiten en hogescholen in het zg. OPWO (Overleg Personeelsportefeuillehouders Wetenschappelijk Onderwijs) en in het overleg met het COPWO in de eerste maanden van 1980 werd in algemene zin ingestemd met de opzet van dat ontwerp, daargelaten kritiek op onderdelen en duidelijke teleurstelling over het beleidsarme en weinig «w.o.-eigen» karakter van het ontwerp. Bovendien gingen (groepen) hoogleraren zich roeren, vooral in verband met de positie van de hoogleraar. Een «OPWO-taakgroep» werd ingesteld met de opdracht te adviseren over de wijze waarop hetzij in de nota van toelichting bij het ontwerp-RRWO, hetzij in dat ontwerp zelf en mogelijk in het

ontwerp van de nieuwe W.W.O., aandacht kon worden gegeven aan de rechtspositie van hen die bij de universiteiten en hogescholen zijn belast met de zg. universitaire kerntaken, dat wil zeggen het geven van wetenschappelijk onderwijs en de beoefening van de wetenschap, ter waarborging van de vervulling van die taken op het vereiste niveau en overeenkomstig de eigen aard daarvan, en ter zake redactionele voorstellen te doen. In haar rapport (november 1980) heeft de taakgroep voorgesteld in het RRWO twee basisartikelen op te nemen, die betrekking hebben op onderscheidenlijk de academische vrijheid en eisen met betrekking tot het wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. Duidelijke, concrete voorstellen waarin «harde» rechten en/of plichten tot uitdrukking komen, leverde het rapport echter niet op. Daarbij kwam dat van de zijde van de universiteiten en hogescholen in het OPWO werd geconstateerd, dat nog vele zaken met rechtspositionele uitlopers op de rails stonden: de Beleidsnota universitair onderzoek (BUOZ), het rapport van de Stuurgroep Structuur Wetenschappelijk Corps (SSWC) en het ontwerp van de nieuwe W.W.O. In dit verband rees de vraag of het wel het juiste ogenblik was om een RRWO vast te stellen. Bovendien werd in het overleg met het COPWO toegezegd, dat enige bepalingen uit het ontwerp, die juist w.o.-specifieke uitwerkingen bevatten en bij de centrales voor overheids-personeel op bezwaren stuitten, nader zouden worden overwogen.

Ten einde uit de aldus ontstane impasse te geraken, werd eind 1983 een ad hoc werkgroep ingesteld om het project verder te brengen. Het rapport van de desbetreffende werkgroep waarvan ook enige ambtenaren van het ministerie van de eerste ondergetekende deel uitmaakten (de zg. werkgroep-Hopman), werd in juni 1984 uitgebracht. Bij dat rapport was een herzien ontwerp-RRWO bijgevoegd. Mede naar aanleiding van dat rapport heeft de eerste ondergetekende in mei 1985 een discussienota RRWO uitgebracht. Die discussienota is besproken met de universiteiten en hogescholen in de zg. w.o.-kamer en met het COPWO. Aan de hand van het rapport van de eerdergenoemde werkgroep en naar aanleiding van de discussienota RRWO is het ontwerp van het onderhavige besluit opgesteld. Daarbij zijn bovendien de reacties betrokken op de tekst van en toelichting op een zevental concept-artikelen, die voor de publicatie van de integrale tekst van en toelichting op het ontwerp van dit besluit informeel zijn besproken met de centrales van overheidspersoneel in het zg. VOCOPWO (februari 1986) en schriftelijk zijn becommentarieerd door de universiteiten en hogescholen. Het ontwerp-besluit zelf is voorwerp geweest van uitvoerig overleg met het COPWO en is voorts namens de colleges van bestuur becommentarieerd van de zijde van de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU). Een en ander heeft tot belangrijke wijzigingen aanleiding gegeven. COPWO en VSNU kunnen met het besluit instemmen.

3. Noodzaak speedige totstandkoming

Nu de regelgeving ter zake van het wetenschappelijk onderwijs bij de nieuwe W.W.O., de Invoeringswet W.W.O. (Stb. 1986, 388) en het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (Stb. 1986, 472) een ingrijpende herziening heeft ondergaan, heeft zich naar het oordeel van de ondergetekenden bij uitstek de gelegenheid voorgedaan spoedig een RRWO tot stand te brengen dat op de nieuwe W.W.O. is gebaseerd. Zulk een speedige totstandkoming was ook noodzakelijk.

Ingevolge het bepaalde in artikel C.4 van de Invoeringswet W.W.O. zijn de besluiten en reglementen die op het tijdstip van inwerkingtreding van de nieuwe W.W.O. toepasselijk zijn op het personeel van onder meer een rijksuniversiteit (voortaan ook de naam voor de instelling van wetenschappelijk onderwijs die onder de oude W.W.O. als «rijks Hogeschool» werd aangeduid), van een academisch ziekenhuis bij een rijksuniversiteit dan wel een (publiekrechtelijk) orgaan voor postacademisch onderwijs, van

kracht gebleken totdat zij door voorschriften bij of krachtens de nieuwe W.W.O. zijn vervangen. De meeste van die besluiten en reglementen waren reeds eerder ingevolge artikel XI van de W.W.O. (Stb. 1975, 729), onderscheidenlijk artikel VII van de Wet van 20 december 1967, Stb. 684, ten aanzien van het bedoelde personeel van kracht gebleven. Voor de hoogleraren was diensgevolge de rechtspositie in belangrijke mate nog gebaseerd op het Reglement hoogleraren en lectoren (Stb. 1931, 388), onderscheidenlijk het Reglement hoogleraren en lectoren Landbouwhogeschool (Stb. 1931, 537). Op het overige personeel van de rijksuniversiteiten, academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten en (publiekrechtelijke) organen voor postacademisch onderwijs was het ARAR, onderscheidenlijk het AOB van toepassing. Het voortbestaan van zulk een situatie met verschillende regelingen met verschillende uitgangspunten enerzijds voor hoogleraren en anderzijds voor het overige universitaire personeel, in het bijzonder de overige wetenschappelijke staf, verdroeg zich niet meer met de eenheid van de wetenschappelijk staf, die als «eenheid van het wetenschappelijk corps» uitdrukkelijk is geïntroduceerd bij de Wet universitaire bestuurs Hervorming 1970 (Stb. 1977, 312) en ook een der uitgangspunten is van de nieuwe W.W.O. Daarbij komt dat de beide voor de hoogleraren geldende reglementen sterk waren verouderd.

Een spoedige totstandkoming van het RRWO was des te meer noodzakelijk nu bij de nieuwe W.W.O. belangrijke wijzigingen zijn tot stand gekomen ten opzichte van de «oude» wetgeving. Zo zijn enkele nieuwe opdrachten gegeven aan het RRWO (artt. 108, onder e, 126, derde lid, en 159, tweede lid, van de nieuwe W.W.O.). Voorts zijn de verschillende rechtspositionele bepalingen uit de wet zelf geschrapt.

Daarbij komt, dat het in hoge mate wenselijk was bij algemene maatregel van bestuur regelen te stellen met betrekking tot aanstelling en ontslag van de Academie-onderzoeker (de zg. fellow), met betrekking tot de lifetime- en meerjarenvariant van de arbeidsduurverkorting (waarin nog slechts was voorzien door middel van ministeriële richtlijnen) en met betrekking tot de mogelijkheid van toekenning aan leden van het wetenschappelijk personeel van een toelage op grond van uitzonderlijke wetenschappelijk kwaliteit.

4. Uitgangspunten en globale inhoud hoofdstukken I en II

Zoals uit het besluit blijkt, is afgestapt van de in het ontwerp-RRWO van 1979 gevolgde weg van een zg. verbale incorporatie van het ARAR en het AOB (284 artikelen). De voorschriften van het ARAR, AOB en van andere voor het rijkspersoneel in het algemeen geldende voorschriften zijn van *overeenkomstige toepassing* verklaard op het personeel van de rijksuniversiteiten en van de (publiekrechtelijke) organen voor postacademisch onderwijs. Dit geldt zowel voor de voorschriften, vastgesteld bij koninklijk besluit, als voor de voorschriften, vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken. Voor dit uitgangspunt pleit een aantal overwegingen:

- het is uit oogpunt van wetgevingstechniek de meest eenvoudige weg;
- het voorkomt dat in de toekomst de wijzigingen die bij voortdurend in het ARAR enz. worden aangebracht, via tijd- en capaciteitvergende procedures ook in het RRWO moeten worden aangebracht, zij het dat wel bij elke wijziging aandacht moet worden gegeven aan de vraag of zij onverkort ook voor het universitair personeel behoort te gelden;
- de rijksregelen blijven op deze wijze het meest onverhuld het uitgangspunt voor de rechtspositie van het universitaire personeel.

De voorschriften van de beide eerste hoofdstukken van het RRWO gelden in beginsel gelijkelijk voor alle personeelsleden, inclusief de

hoogleraren. «In beginsel» omdat nochtans enige bijzondere bepalingen gelden voor de assistenten in opleiding en voor de overige leden van het wetenschappelijk personeel. De voor alle personeelsleden geldende bepalingen zijn neergelegd in titel I van hoofdstuk II. De voor de leden van het wetenschappelijk personeel met uitzondering van de assistenten in opleiding, onderscheidenlijk de voor die assistenten geldende bijzondere bepalingen zijn neergelegd in titel II, onderscheidenlijk titel III van hoofdstuk II. Het aantal voor deze groepen personeelsleden geldende bijzondere bepalingen is zo beperkt mogelijk gehouden. Wat de leden van het wetenschappelijk personeel met uitzondering van de assistenten in opleiding betreft gaat het om ten aanzien van het ARAR aanvullende bepalingen inzake verlof en enige «overige rechten en verplichtingen» alsmede inzake de mogelijkheid van een tijdelijke toelage op grond van uitzonderlijke wetenschappelijke kwaliteit. Wat de assistenten in opleiding betreft gaat het om een aantal met hun specifieke positie samenhangende bepalingen ter zake van aanstelling, begeleiding en beoordeling en het uit te reiken getuigschrift. Titel IV van hoofdstuk II tenslotte heeft betrekking op de in het wetenschappelijk onderwijs, zij het niet als een afzonderlijke personeelscategorie, gehandhaafde figuur van de student- assistent.

5. Reikwijdte

Behoudens het bepaalde in de artikelen VIII, derde lid, en IX is het onderhavige besluit uitsluitend van toepassing op het personeel van de rijksuniversiteiten en van de (publiekrechtelijke) organen voor postacademisch onderwijs. Het is behoudens de bij artikel I vastgestelde artikelen 14 tot en met 18 van het RRWO niet van toepassing op het personeel van de gemeentelijke universiteit te Amsterdam. Het is voorts niet van toepassing op het personeel van de bijzondere universiteiten.

Ingevolge artikel 130, tweede lid, van de WWO worden bij of krachtens besluit van de gemeenteraad van Amsterdam op voorstel van het college van bestuur van de gemeentelijke universiteit voor het personeel van die universiteit dat ambtenaar is in de zin van de Ambtenarenwet 1929, voorschriften vastgesteld betreffende de financiële en overige rechtspositie en worden voorts bepalingen vastgesteld betreffende de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder door die universiteit indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht kan plaatsvinden. Ingevolge dat artikellid vinden in die voorschriften en bepalingen zoveel mogelijk overeenkomstige regeling de onderwerpen die eveneens voor het personeel van de rijksuniversiteiten zijn geregeld.

Ingevolge artikel 132, eerste lid, van de WWO stellen de besturen van de verenigingen of stichtingen waarvan de bijzondere universiteiten uitgaan, regelen vast met betrekking tot de financiële en overige rechtspositie van het personeel. Ook hierbij geldt, dat daarbij zoveel mogelijk overeenkomstige regeling vinden de onderwerpen die voor het personeel van de rijksuniversiteit zijn geregeld.

Zowel voor deze regelen als voor de rechtspositieregeling voor het personeel van de gemeentelijke universiteit geldt, dat de salarissen, beloningen, toelagen, vergoedingen en overige in geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden niet gunstiger mogen zijn dan die welke gelden voor personeel van de rijksuniversiteiten.

6. Dereguleringsstoetsing

Doelstelling van het besluit

Zoals hiervoor is uiteengezet, beoogt het onderhavige besluit uitvoering te geven aan de artikelen 108 en 109 van de nieuwe W.W.O. Een aantal koninklijke besluiten – waaronder enkele aanmerkelijk verouderde besluiten – en een ministeriële richtlijn kunnen hierdoor vervallen. Verwezen zij naar artikel V.

Samenhang met andere regelen

Het onderhavige besluit hangt ten nauwste samen met de nieuwe W.W.O. en de Invoeringswet W.W.O. Voorts is er nauwe samenhang met de voor rijksambtenaren in het algemeen geldende regelgeving.

Nieuwe organen

In het onderhavige besluit worden geen nieuwe organen in het leven geroepen. In een enkel geval evenwel dient het college van bestuur alvorens een beslissing te nemen het oordeel van een door dat college ingestelde commissie in te winnen.

Nieuwe bestuursinstrumenten

In het onderhavige besluit is niet voorzien in nieuwe bestuursinstrumenten.

Uit de nieuwe regeling voortvloeiende lasten

Van nieuwe werklust voor de betrokken ministers of ministeries is nagenoeg geen sprake. Het besluit zal wel leiden tot toename van de werklust voor de instellingen. Het college van bestuur moet namelijk voorschriften vaststellen omtrent loopbaanvorming en beoordeling van het wetenschappelijk personeel. Dit is echter een eenmalige activiteit, behoudens mogelijke bijstelling.

Delegatiebepalingen

Het onderhavige besluit bevat in zoverre delegatiebepalingen, dat bij koninklijk besluit, onderscheidenlijk ministeriële regeling kan worden bepaald, dat voorschriften betreffende rijksambtenaren of werknemers in rijksdienst in het algemeen, vastgesteld bij koninklijk besluit, onderscheidenlijk door de Minister van Binnenlandse Zaken, niet van toepassing zijn op universitaire ambtenaren of werknemers, en dat voor die universitaire ambtenaren of werknemers bij koninklijk besluit, onderscheidenlijk bij ministeriële regeling andersluidende voorschriften kunnen worden vastgesteld. Deze mogelijkheid dient te worden opgehouden met het oog op de omstandigheid dat voor rijkspersoneel vastgestelde voorschriften niet, althans niet steeds, zonder meer van toepassing kunnen zijn op het personeel van een typische doelorganisatie voor wetenschappelijk onderwijs en wetenschapsbeoefening als de universiteit. Voorts is bepaald dat de minister benoemingseisen kan vaststellen voor de functies van hoogleraar, universitair hoofddocent en universitair docent alsmede van het overig wetenschappelijk personeel. De ondergetekenden geven hieraan uit een oogpunt van systematiek de voorkeur boven het benutten van de in artikel 110, tweede lid, van de W.W.O. gegeven mogelijkheid richtlijnen vast te stellen. Nu in het onderhavige besluit het desbetreffende artikel van het ARAR niet van overeenkomstige toepassing is verklaard, dient ook het substituut hiervoor in dit besluit te worden opgenomen.

ARTIKELN

Artikel 1. Dit artikel voorkomt, dat bij tal van in dit besluit gebezigde begrippen moet worden verwezen naar een of meer artikelen van de W.W.O. Waar derhalve in dit besluit sprake is van «Onze minister» wordt daarmee bedoeld de Minister van Onderwijs en Wetenschappen en, voor zover het de landbouwuniversiteit betreft, de Minister van Landbouw en Visserij; waar sprake is van «wetenschappelijke staf» wordt daarmee bedoeld de wetenschappelijke staf, geschreven in artikel 107, tweede lid, van de W.W.O., enz. Waar in dit besluit het ontbreken van een verwijzing

naar de W.W.O. tot onduidelijkheid zou kunnen leiden, is in afwijking van het onderhavige systeem uitdrukkelijk zulk een verwijzing opgenomen. Verwezen zij met name naar het begrip «het overig wetenschappelijk personeel», zoals dat onder meer wordt gebezigd in artikel 26.

Artikel 2. In dit artikel is in aanvulling op de bepaling van artikel 1 een aantal wetstechnische definities opgenomen, dat wil zeggen definities die een belangrijke systematische of redactionele vereenvoudiging mogelijk maken.

Artikelen 3 en 4. Uit artikel 107, derde en vierde lid, van de W.W.O. waar wordt gesproken van «benoemingsbesluit», onderscheidenlijk «aangesteld», blijkt dat leden van de wetenschappelijke staf en assistenten in opleiding altijd worden aangesteld als *ambtenaar*. Leden van het overige wetenschappelijk personeel en van het ondersteunend en beheerspersoneel zullen in de regel ook worden aangesteld als ambtenaar. Nochtans is ten aanzien van deze personeelsleden indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht mogelijk in de gevallen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het Arbeidsovereenkomstenbesluit, daaronder begrepen het geval, bedoeld in artikel 43 van het onderhavige besluit. Zij zijn dan *werknemer*.

De bepalingen van titel I van hoofdstuk II van dit besluit gelden voor alle universitaire ambtenaren en werknemers. De bepalingen van de titels II en III gelden, zoals uit de artikelen 26 en 33 blijkt, uitsluitend voor ambtenaren en werknemers die behoren tot de wetenschappelijke staf of het overige wetenschappelijk personeel, onderscheidenlijk voor ambtenaren die zijn aangesteld als assistent in opleiding. De bepaling van titel IV tenslotte geldt uitsluitend voor de student-assistent.

Voor degenen die tot lid van het college van bestuur of van een faculteitsbestuur worden benoemd geldt, ongeacht of deze leden voor het tijdstip van hun benoeming reeds in dienst waren van de universiteit, een eigen rechtspositieregime. Verwezen zij naar artikel 127, tweede lid, van de W.W.O. Dit regime zal worden neergelegd in hoofdstuk III van het RRWO. Het bovenstaande geldt niet voor de rector magnificus, die niet wordt *benoemd* in de hoedanigheid van lid van het college van bestuur, maar die van rechtswege zitting heeft in dat college.

Artikel 5. Ingevolge dit artikel zijn het ARAR, het AOB, het Gratificatiebesluit (Stb. K 320), de Regeling gratificatie bij ambtsjubileum en alle andere voor rijksambtenaren in het algemeen geldende voorschriften, op grond van het bepaalde bij of krachtens de wet vastgesteld bij koninklijk besluit of door de Minister van Binnenlandse Zaken, van overeenkomstige toepassing op de ambtenaren en werknemers, aangesteld bij, onderscheidenlijk in dienst genomen van een rijksuniversiteit of een (publiekrechtelijk) orgaan voor postacademisch onderwijs. Voor de overwegingen die aan de keuze van dit systeem ten grondslag liggen, zij verwezen naar het algemeen gedeelte van deze toelichting. De woorden «op grond van het bepaalde bij of krachtens de wet vastgesteld» houden verband met het feit dat in het stelsel van de wetgeving op het wetenschappelijk onderwijs de rijksuniversiteit een relatief zelfstandig lichaam is ten aanzien waarvan Kroon en minister slechts die bevoegdheden hebben die een uitdrukkelijke wettelijke basis hebben. Koninklijke besluiten en ministeriële regelingen en circulaires die zulk een uitdrukkelijke wettelijke basis missen, zoals de beschikking van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 november 1976 (Stcrt. 1977, 9) inzake de Commissie van advies ongeschiktheidsontslagen en disciplinaire straffen ambtenaren, zijn derhalve niet van overeenkomstige toepassing.

Bij de «andere voor rijksambtenaren in het algemeen geldende voorschriften, vastgesteld bij koninklijk besluit» gaat het om de voorschriften, vastgesteld bij het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1986, 489), de

Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1986, 490), het Reisbesluit 1971 (Stb. 1970, 602), het Verplaatsingskostenbesluit 1962 (Stb. 150), het Reis- en pensionkostenbesluit ongehuwd burgerlijk rijkspersoneel (Stb. 1970, 56), het Besluit emolumenten burgerlijk rijkspersoneel (Stb. 1983, 574), de Regeling Verzekering Vliegcrisico's 1969 (Stb. 1969, 409), het Rijkskledingbesluit 1954 (Stb. 614), het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk (Stb. 1973, 386), het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering (Stb. 1974, 480), het Koninklijk besluit van 22 september 1977 houdende kostenvergoeding van gebruik privé-telefoon voor dienstdoeleinden (Stb. 1977, 527) en de Premiespaarregeling rijksambtenaren 1968 (Stb. 1968, 263) alsmede de voorschriften van de komende Regeling WWV-vervangende uitkering.

Enkele besluiten voor rijkspersoneel die gedurende het tijdperk van de WWO (Stb. 1975, 729) zijn tot stand gekomen, zijn rechtstreeks van toepassing op het personeel van de rijksinstellingen van w.o. Het zijn de Regeling Ziektekostenvoorziening overheidspersoneel (Z.v.o.-regeling) (Stb. 1980, 544) en de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 (Stb. 1982, 173). Laatstgenoemde besluiten vallen derhalve niet onder de werking van het onderhavige artikel.

Telkens indien bij koninklijk besluit of door de Minister van Binnenlandse Zaken nieuwe voorschriften worden vastgesteld die zullen gelden voor de rijksambtenaren in het algemeen, dan wel zulke voorschriften worden gewijzigd, zal de vraag moeten worden beantwoord of het noodzakelijk of wenselijk is dat die nieuwe dan wel gewijzigde voorschriften zonder meer van toepassing zijn op het personeel van een typische organisatie voor wetenschappelijk onderwijs en wetenschapsbeoefening als de universiteit. De ondergetekenden gaan ervan uit, dat deze vraag in de regel bevestigend kan worden beantwoord. Voor zover evenwel het antwoord ontkennend luidt, kunnen ingevolge het tweede lid op het universitaire personeel toegespitste voorschriften worden vastgesteld. Het ligt in de rede dat in dat geval in de eerstbedoelde voorschriften wordt bepaald dat zij op het universitaire personeel niet van toepassing zijn.

Indien voor rijksambtenaren in het algemeen geldende voorschriften zijn vastgesteld bij koninklijk besluit, kan uiteraard slechts bij koninklijk besluit worden bepaald dat zij niet voor universitaire ambtenaren en werknemers van overeenkomstige toepassing zijn en kunnen slechts bij koninklijk besluit andersluidende voorschriften worden vastgesteld. Indien eerstbedoelde voorschriften zijn vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken, kan de Minister van Onderwijs en Wetenschappen dan wel de Minister van Landbouw en Visserij bepalen dat zij niet op universitair personeel van overeenkomstige toepassing zijn en andersluidende voorschriften vaststellen.

Artikel 6. Beslissingen in individuele gevallen worden ingevolge dit artikel genomen door het college van bestuur dan wel het bestuur van het orgaan voor postacademisch onderwijs. In afwijking van de Koninklijke besluiten van 18 april 1963, Stb. 115, en van 22 maart 1969, Stb. 159, geldt dit voortaan over de gehele linie. In het kader van het door de ondergetekenden voorgestane afstandelijk bestuur van de zijde van de rijksoverheid ten aanzien van de instellingen van wetenschappelijk onderwijs is het niet passend ten dezen nog bevoegdheden voor te behouden aan de Kroon of aan de Minister van Onderwijs en Wetenschappen dan wel aan de Minister van Landbouw en Visserij. Overigens is ingevolge de nieuwe W.W.O. de benoeming van hoogleraren, van de bibliothecaris en de secretaris van de universiteit geen zaak meer van de Kroon maar van het college van bestuur, zodat er ook geen grond is om ten dezen nog bevoegdheden voor te behouden aan de Kroon of aan beide voornoemde ministers. Voor zover in het ARAR, in het AOB of in andere voor rijksambtenaren in het algemeen geldende voorschriften is bepaald, dat het ter zake bevoegde gezag een bepaalde bevoegdheid

uitoefent «in overeenstemming met onze Minister van Binnenlandse Zaken», zal derhalve het college van bestuur dan wel het bestuur van het orgaan voor postacademisch onderwijs die overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken dienen te bereiken.

Artikel 7. In dit artikel wordt een aantal begrippen die voorkomen in het ARAR, AOB en andere voor rijksambtenaren in het algemeen geldende voorschriften, «vertaald».

Van belang is de uitbreiding van het begrip «burgerlijke overheidsdienst» voor de toepassing van artikel 96, derde lid, onder c en d, van het ARAR. Bij de bepaling van de ontslagvolgorde van vast aangestelden komt het ondergetekenden redelijk voor, dat mede rekening wordt gehouden met de diensttijd doorgebracht bij een bijzondere universiteit of een bijzonder academisch ziekenhuis.

«Dienstvak» is gedefinieerd als «een centrale dienst, een andere eenheid van beheer, de bibliotheek, het rekencentrum of een faculteit». Het gaat hier om ondubbelzinnige in de W.W.O. gebezigde begrippen.

Artikel 8. Voor het wetenschappelijk en ondersteunend en beheerspersoneel is een aantal artikelen van het ARAR en het AOB in dit artikel van overeenkomstige toepassing uitgezonderd. Het gaat om de volgende bepalingen:

- *artikel 6 van het ARAR:* in de plaats van dit artikel zijn gekomen de artikelen 9, eerste en tweede lid, en 10 van het onderhavige besluit;
- *artikel 7 van het ARAR:* dit artikel vindt geen toepassing omdat al het universitaire personeel wordt benoemd door het college van bestuur;
- *artikel 12, tweede lid, van het ARAR:* in de plaats van dit artikellid is gekomen artikel 9, derde lid, van het onderhavige besluit;
- *artikel 13 van het ARAR:* dit artikel vindt zijn vertaling in artikel 11 van het onderhavige besluit;
- *artikel 71, vierde, vijfde en zesde lid, van het ARAR:* deze bepalingen vinden hun vertaling in artikel 21 van het onderhavige besluit;
- *artikel 97b van het ARAR:* dit artikel vindt geen toepassing in verband met de vrijheid van de wetenschap en het feit dat het mogelijk moet zijn dat universitaire wetenschapsbeoefenaren zonder vrees voor ontslag op deze grond kritiek op overheid en maatschappij uiten;
- *artikelen 98 en 101 van het ARAR:* in de plaats van deze artikelen is gekomen artikel 24 van het onderhavige besluit;
- *artikel 99 van het ARAR:* in de plaats van dit artikel is gekomen artikel 25 van het onderhavige besluit;
- *artikelen 105 tot en met 122 ARAR:* deze materie is voor het wetenschappelijk onderwijs geregeld in het zgn. COPWO-statuut (Stb. 1974, 251);
- *artikel 123 van het ARAR:* dit artikel vindt zijn vertaling in artikel 20 van dit besluit en in het daaraan ten grondslag liggende artikel 103 van de W.W.O.
- *artikel 126b, derde, vierde en vijfde lid:* deze leden zijn vervangen door de bepalingen, vervat in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, en tweede lid, van het onderhavige besluit. De in het tweede lid van het onderhavige artikel van de van overeenkomstige toepassing uitgezonderde bepalingen van het AOB hebben ten aanzien van de arbeidscontractanten in het wetenschappelijk onderwijs dezelfde strekking als de hiervoor vermelde artikelen 71, vierde en vijfde lid, 105 tot en met 123 en 126b, derde, vierde en vijfde lid, van het ARAR.

Artikel 9. In dit artikel zijn het eerste en tweede lid van artikel 6 van het ARAR integraal opgenomen met uitzondering van het gestelde in het tweede lid onder i van dat artikel, waaraan in dit verband geen behoefte is. De jurisprudentie ter zake van artikel 6, eerste en tweede lid, van het ARAR is derhalve ook ten aanzien van het onderhavige artikel van belang.

Tijdelijke aanstelling is mogelijk voor een proeftijd van maximaal twee jaar, behoudens verlenging in bepaalde gevallen. Zij is mogelijk voor

maximaal drie maanden indien het antecedentenonderzoek nog niet is beëindigd. Zij is mogelijk van personen die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen. Zij is mogelijk ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar. Zij is mogelijk van personen die zullen worden belast met werk van kennelijk tijdelijk karakter, zoals werkzaamheden in het kader van een project of werkzaamheden bij een tijdelijke verhoging van de onderwijs- of onderzoeklast dan wel beide. Zij is mogelijk van personen die in dienst worden genomen als leerling ter opleiding tot enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding of vorming. Zij is mogelijk indien een wijziging in de taak van de betrokken centrale dienst of andere eenheid van beheer, van de bibliotheek of van het rekencentrum of van de betrokken faculteit is voorgenomen. Zij is mogelijk van onbezoldigde ambtenaren. Voorts is tijdelijke aanstelling van maximaal vijf jaar mogelijk gemaakt van zgn. fellows. Tijdelijke aanstelling is ook mogelijk gemaakt van – zoals deze vroeger werden aangeduid – «buitengewone hoogleraren» en verwante figuren. Tijdelijke aanstelling is mogelijk gemaakt voor het vervullen van taken van een vacante functie. Tijdelijke aanstelling is tenslotte mogelijk van assistenten in opleiding. Voor zover het zogenaamde overig wetenschappelijk personeel alsmede onderwijs en onderzoek ondersteunend personeel betreft is behalve een aanstelling ook indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht mogelijk, en wel op de gronden, genoemd in het AOB. Vermeld zij de in artikel 43 uitdrukkelijk vermelde mogelijkheid van indienstneming op grond van het AOB van student-assistenten.

Onderdeel i heeft betrekking op de vorengenoemde «fellow», geïntroduceerd in de beleidsnota Beiaard (Kamerstukken II, 1983–1984, 18320), nadien ook wel aangeduid als Academie-onderzoeker. Het gaat hierbij om tijdelijk, specifiek toegewezen plaatsen aan instellingen van wetenschappelijk onderwijs, waarbij de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen een essentiële rol speelt. De plaatsen zijn bestemd voor jonge, veelbelovende onderzoekers die gepromoveerd zijn of een vergelijkbaar wetenschappelijk niveau hebben bereikt. Met het instituut van Akademie-onderzoeker wordt beoogd een bijdrage te leveren aan de oplossing van het probleem dat (te) veel jonge, goede onderzoekers als gevolg van onvoldoende doorstroming in het vaste personeelsbestanden door gebrek aan nieuwe plaatsen voor het wetenschappelijk onderzoek verloren dreigen te gaan. Door aanstelling van de meest belovenden onder hen, na hun promotie, als Akademie-onderzoeker, kunnen zij zich gedurende drie of (maximaal) vijf jaar door het verrichten van excellent wetenschappelijk onderzoek verder bekwamen. Daardoor ontstaat voor hen uitzicht op vervulling van hoog gekwalificeerde plaatsen op het terrein van het wetenschappelijk onderzoek bij de universiteiten, bij andere onderzoeksinstituten en bij het bedrijfsleven. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat de Akademie-onderzoeker behoort tot het overige wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de W.W.O.

Onderdeel j ziet op die gevallen waarin iemand wordt aangetrokken in een deeltijdse betrekking vanwege een betrekking die hij elders bekleedt en blijft bekleden, die van belang geacht wordt voor de functievervulling bij de instelling. In eerste instantie denken ondergetekenden daarbij aan de deeltijdse hoogleraren, die onder vigeur van de W.W.O. (Stb. 1975, 729) voor bepaalde tijd – met mogelijkheid van herbenoeming – als buitengewoon hoogleraar werden benoemd. In de nieuwe W.W.O. is het onderscheid tussen gewoon en buitengewoon hoogleraar vervallen. De ondergetekenden achten het echter juist en wenselijk in ieder geval voor deze categorie, en voor daarmee vergelijkbare gevallen waarin sprake is van een zekere causale, *inhoudelijke* koppeling tussen twee betrekkingen, de mogelijkheid van tijdelijke aanstelling te behouden. Het gaat hier derhalve om specifieke gevallen. Met een «reguliere» aanstelling in

deeltijd, waarbij bovenbedoelde causale, inhoudelijke koppeling niet aanwezig is, heeft deze bepaling mitsdien niet van doen. Er zij op gewezen, dat, na afloop van de benoemingstermijn van degene die de vorenbedoelde tijdelijke aanstelling heeft verkregen, een herbenoeming geenszins noodzakelijk is, ook al blijft betrokkene de relevante andere betrekking nog bekleden. Er kunnen immers ook andere redenen zijn dan het wegvallen van die andere relevante betrekking om niet tot herbenoeming over te gaan.

Onderdeel k tenslotte voorziet in de gebleken behoefte, over een mogelijkheid tot aanstelling in tijdelijke dienst te beschikken ter tijdelijke voorziening in taken die behoren bij een vakante functie. De praktijk wijst uit dat vacaturevervulling voor sommige, met name specialistische functies, soms een aanmerkelijke tijd vergt.

Het derde lid is een vertaling van artikel 12, tweede lid, van het ARAR.

Er zij op gewezen, dat het beleid van de instelling ten aanzien van de verhouding vast en tijdelijk dienstverband weloverwogen dient te zijn. Dat beleid dient op grond van gedegen overwegingen redeneringen te worden bepaald. Dit behoren geen overwegingen te zijn die te maken hebben met van buiten komende zaken zoals groei- en krimpoperaties. Het zijn veeleer endogene overwegingen, dat wil zeggen overwegingen betreffende hetgeen zich binnen de instelling afspeelt wat betreft het wetenschapsbedrijf, natuurlijk verloop, leeftijdsopbouw enz. Een verantwoording van het zgn. flexibel deel van de formatie in het kader van het gevoerde en te voeren personeelsbeleid is op haar plaats. Ten aanzien van personeelsleden wier werkzaamheden betrekking hebben op projecten die worden gefinancierd in het kader van de voorwaardelijke financiering dan wel vanuit de zgn. derde geldstroom (contractactiviteiten), is tijdelijke aanstelling of indienstneming op arbeidsovereenkomst niet per se noodzakelijk. Gezien het feit dat projecten elkaar voortdurend opvolgen, zal het veelal mogelijk zijn personeelsleden die werkzaam zijn ten behoeve van een bepaald project, na beëindiging van dat project in te schakelen ten behoeve van een ander project. Hierdoor kan het flexibel deel van de formatie beperkt blijven.

Artikel 10. Dit artikel begrenst, in navolging van artikel 6, derde en vierde lid, van het ARAR, de mogelijkheid van opeenvolgende aanstellingen in tijdelijke dienst. Opgemerkt zij dat, terwille van het streven naar een grotere mobiliteit van met name het wetenschappelijk personeel, de diensttijd die ingevolge het tweede lid in aanmerking dient te worden genomen, niet is beperkt tot diensttijd doorgebracht bij de huidige instelling.

Ook voorafgegane diensttijd, doorgebracht bij een andere instelling, hetzij een in artikel 8 van de W.W.O. genoemde universiteit of een academisch ziekenhuis bij zulk een universiteit hetzij een (publiekrechtelijk) orgaan voor postacademisch onderwijs, telt mee. Een uitzondering is gemaakt voor de diensttijd, doorgebracht als student-assistent, bedoeld in artikel 43 van het onderhavige besluit. Deze uitzondering wordt gerechtvaardigd geacht, gelet op het specifieke karakter van het student-assistentenschap (betrokkene is en blijft primair ingeschreven student). Ten behoeve van het zittende personeel zijn in artikel VIII enige overgangsbepalingen opgenomen.

De termijn van ten minste twee jaren, bij de huidige instelling doorgebracht, is gekozen om het bevoegde gezag de reële mogelijkheid te geven tot beoordeling van de vraag, of betrokkene voor een vaste aanstelling in aanmerking komt.

De tweede volzin van het tweede lid begrenst de mogelijkheid van tijdelijke aanstelling op grond van een voorgenomen reorganisatie. Indien de bedoelde reorganisatie niet binnen drie jaren na de aanstelling is voltooid, dient betrokkene in vaste dienst te worden aangesteld. Het derde lid verplicht het college van bestuur tot een herplaatsingsonderzoek

ten behoeve van de fellow wiens benoemingstermijn afloopt. Het vijfde lid garandeert de fellow aan wie ontslag is verleend, een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959.

Het vierde lid begrenst de mogelijkheid van tijdelijke aanstelling ter vervulling van taken van een vacante functie. Indien betrokkene de bedoelde taken gedurende drie jaren heeft vervuld, dient hij in vaste dienst te worden aangesteld. Indien hij niet voldoet aan de krachtens artikel 29 vastgestelde bekwaamheidseisen voor de betrokken functie, dient het college van bestuur hem een andere passende betrekking te bieden. Indien binnen een tijdvak van uiterlijk een jaar blijkt, dat die andere betrekking voor betrokkene niet passend is, kan hem ontslag worden verleend. Het vijfde lid garandeert hem alsdan een aanspraak op wachtgeld.

Artikel 11. Dit artikel bepaalt dat loopbaanvoorschriften als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van het ARAR, worden vastgesteld door het college van bestuur. Bij vaststelling daarvan zal het college van bestuur in acht dienen te nemen hetgeen hieromtrent is gesteld in hogere regelingen zoals met name artikel 5 van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs. In deze loopbaanvoorschriften zullen naar hun aard in ieder geval bepalingen moeten worden opgenomen met betrekking tot de aanstelling, inschaling bij indienstneming en het doorlopen van de schalen, waaronder de overgang naar de volgende schaal, mede in relatie tot de beoordeling.

Met name de overgang van schaal 11 naar schaal 12 is, wat in de kernnota BUWP wordt genoemd «een moment van grondige beoordeling en bezinning» op de verdere loopbaan van de universitair docent. Op basis van het beoordelingsresultaat moet een bezinning plaatsvinden op de verdere loopbaan. Deze bezinning dient uit te monden in een advies aan betrokkene waarbij rekening wordt gehouden met (potentiële) geschiktheden, specifieke kwaliteiten en belangsteilingsrichting van betrokkene. Het advies zal moeten aangeven op welke wijze betrokkene zijn of haar loopbaan het beste kan vervolgen: binnen de instelling als universitair docent – waarbij de perspectieven op een functie als universitair hoofddocent zouden kunnen worden aangegeven – of in een andere functie, al dan niet op het terrein van het wetenschappelijk onderzoek of het onderwijs, binnen dan wel buiten de eigen instelling.

Meer in het algemeen geldt dat de loopbaanvoorschriften moeten passen binnen het rijksoverheidspersoneelsbeleid. De Minister van Onderwijs en Wetenschappen en de Minister van Landbouw en Visserij kunnen dit bewaken door middel van hun bevoegdheid richtlijnen en aanwijzingen te geven op grond van artikel 110, tweede lid, van de W.W.O. Zij kunnen bovendien repressief toezicht op de vastgestelde voorschriften uitoefenen: zij kunnen, op basis van artikel 112 van die wet, loopbaanvoorschriften wegens strijd met het recht of het algemeen belang ter schorsing en vernietiging voordragen bij de Kroon.

Artikel 12. Uitdrukkelijk is bepaald, dat de werktijdregeling voor universitair personeel dat (tevens) werkzaam is in het academisch ziekenhuis, wordt vastgelegd in de instructie die het bestuur van het ziekenhuis ingevolge artikel 161, zesde lid, van de WWO verplicht is voor dat personeel vast te stellen. Die vaststelling dient te geschieden «rekening houdend met de organisatie der werkzaamheden in het academisch ziekenhuis». De instructie behoeft ingevolge de genoemde wetsbepaling de instemming van het college van bestuur.

Artikel 13. Dit artikel heeft betrekking op twee varianten van de arbeidsduurverkorting: de meerjaren- en de lifetimevariant. De tekst van dit artikel sluit zoveel mogelijk aan bij die van de ministeriële Richtlijn aan de colleges van bestuur van de universiteiten en de besturen van de academische ziekenhuizen van 13 mei 1986, HW/PB 788.519 (Stcrt.

1986, 107), die dan ook met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit wordt ingetrokken. De belangrijkste elementen van de toelichting op die richtlijn, welke toelichting haar waarde behoudt, worden hieronder herhaald.

De keuze voor een bepaalde variant van de arbeidsduurverkorting, hetzij voor een der beide in dit artikel geregelde varianten, hetzij voor een andere variant als voorzien in de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 april 1985, AT 85/U 614, is in beginsel aan de ambtenaar dan wel werknemer. De onderscheiden varianten van de arbeidsduurverkorting hebben gemeen, dat tegenover langere arbeidsweken gedurende zekere tijd een aantal compensatiedagen staat in de vorm van vrije tijd. De arbeidsduur zal evenwel ingevolge artikel 21, tweede lid, van het ARAR en artikel 20 van het AOB *gemiddeld* 38 uren per week (bij voltijds dienstverband) dienen te bedragen. Het bevoegd gezag zal de gekozen variant moeten vastleggen in de vorm van een werktijdregeling. Daarbij ligt het in de rede, dat voor in dienst tredend personeel de keuze van een der mogelijke varianten inclusief de consequenties die deze keuze heeft voor de toepasselijke werktijdregeling, zal geschieden bij het bepalende gesprek over de arbeidsvoorwaarden. Ook voor het reeds in dienst zijnde personeel verdient het aanbeveling bedoeld keuzemoment eenmalig en in de tijd gecoördineerd te doen zijn. De opgespaarde vrije tijd dient duidelijk te worden onderscheiden van vakantieverlof, zulks in verband met de verschillende konsekventies van bijkomende omstandigheden zoals bijvoorbeeld ziekte. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt, dat, nu de langere arbeidsweken moeten zijn vastgelegd in een werktijdregeling, in deze van overwerk geen sprake is. Bovendien dient de werktijdregeling zodanig te zijn, dat er geen extra aanspraken ontstaan op toelagen wegens onregelmatige dienst.

Ingeval de ambtenaar dan wel werknemer voor de in dit artikel geregelde meerjaren- of lifetimevariant kiest, zijn diens wensen, ook ten aanzien van de arbeidsduur per week, zowel gedurende langere arbeidsweken in de «spaarperiode» als gedurende eventuele kortere arbeidsweken later, uitgangspunt. In de «spaarperiode» zijn die wensen, voor zover niet verder gaand dan een arbeidsweek van maximaal 42 uren per week, bepalend dat wil zeggen worden zij ingewilligd, behoudens de mogelijkheid dat het bevoegd gezag het desbetreffende verzoek afwijst op de grond, omschreven in het derde, onderscheidenlijk vierde lid. Een verdergaande verlenging van de arbeidsduur per week is slechts mogelijk in overeenstemming met het bevoegd gezag, uiteraard binnen de wettelijke grenzen. De wensen van de ambtenaar dan wel werknemer in de latere fase zullen naar de mening van de ondergetekenden in het algemeen geen problemen geven. Denkbaar is evenwel dat het bevoegd gezag – in overeenstemming met het plaatselijk georganiseerd overleg – om redenen van dienstbelang in het kader van de onderhavige werktijdregelingen een minimale arbeidsduur van bijvoorbeeld 20 uren per week vaststelt.

Afgezien van beperkingen met het oog op de goede gang van zaken ten aanzien van de maximale arbeidsduur per week kunnen zich ook situaties voordoen waarin het belang van de dienst zwaarder weegt dan de wens van de individuele ambtenaar dan wel werknemer volgens de meerjaren- of lifetimevariant te mogen werken. Hierboven is reeds melding gemaakt van de mogelijkheid dat het bevoegd gezag het desbetreffende verzoek van de ambtenaar dan wel werknemer weigert op de grond, omschreven in het derde of vierde lid. De weigeringsgrond, neergelegd in het derde lid, is categoriaal dat wil zeggen betreft de categorie waartoe de betrokken ambtenaar dan wel werknemer behoort. Over het uitsluiten van een categorie ambtenaren of werknemers van de mogelijkheid te kiezen voor een of beide in dit artikel geregelde varianten van de arbeidsduurverkorting in verband met het belang van de dienst, dient het bevoegd gezag de overeenstemming te bereiken met het plaatselijk georganiseerd overleg.

Indien die overeenstemming niet wordt bereikt, beslist de Minister van Onderwijs en Wetenschappen zo mogelijk in overeenstemming met het Centraal Orgaan Personeelszaken Wetenschappelijk Onderwijs (COPWO). De weigeringsgrond, neergelegd in het vierde lid, betreft individuele gevallen.

In het vijfde en zesde lid zijn voorzieningen opgenomen in verband met beëindiging van het dienstverband. Wat de toepassing van het zesde lid betreft zij erop gewezen, dat dit artikel ingevolge artikel IX van dit besluit mede van toepassing is op het personeel van de rijksacademische ziekenhuizen. Opgemerkt zij nog dat de in het kader van de arbeidsduurverkortening opgespaarde vrije tijd nimmer kan worden verzilverd.

Artikel 14. Indien een personeelslid wordt benoemd tot lid van het college van bestuur of tot lid van het faculteitsbestuur dan wel tot rector magnificus en dus een voltijdse bestuursfunctie gaat vervullen, wordt hij van zijn «normale» functie ontheven. Gedurende de eerste bestuursperiode wordt evenwel diens «normale» functie voor hem open gehouden, dat wil zeggen wordt er voor de vervulling van die functie geen voorziening getroffen die terugkeer naar die functie onmogelijk zou maken. Het is niet uitgesloten dat de functie nog langer wordt open gehouden, doch daarop kan geen aanspraak worden gemaakt. Indien betrokkene, zonder dat hem kan worden gegarandeerd dat zijn normale functie nog langer kan worden open gehouden, zijn bestuurswerk in een volgende periode voortzet, is het mogelijk blijvend een ander met bedoelde functie te belasten. Er zij op gewezen, dat het onderhavige artikel geen garantie biedt tegen opheffing van de functie zelf.

Artikel 15. Dit artikel voorziet in een «opfrisverlof» na afloop van deelname aan het universitair bestuur ten behoeve van het personeelslid dat tot lid van het college van bestuur of een faculteitsbestuur dan wel tot rector magnificus is benoemd, alsmede ten behoeve van het personeelslid dat, gekozen tot lid van het faculteitsbestuur, vrijwel de gehele werktijd als zodanig werkzaam is geweest. Uiteraard zal bij toekenning van dit verlof in de vervulling van de «normale» functie van de betrokken ambtenaar dan wel werknemer niet blijvend mogen worden voorzien.

Artikel 16. Indien de «normale» functie van de ambtenaar dan wel werknemer blijvend is bezet dan wel die functie inmiddels is opgeheven, dient het bevoegd gezag over te gaan tot een herplaatsingsonderzoek. Indien met het oog op een andere functie voor de betrokkene nodig en mogelijk, wordt deze op kosten van de instelling in de gelegenheid gesteld de voor die andere functie nodige bekwaamheden te verwerven. Indien herplaatsing niet mogelijk is dan wel binnen uiterlijk een jaar na herplaatsing blijkt dat de opgedragen werkzaamheden voor de betrokkene niet passend zijn, wordt ontslag verleend.

Artikel 17. Deelname aan het bestuur zal in de meeste gevallen niet tot de functie van de betrokken personeelsleden behoren; slechts in een enkel geval bepaalt de W.W.O. dat deelname aan het bestuur tot de qualitate qua te verrichten taken behoort, namelijk in artikel 85 ten aanzien van het lidmaatschap van het vakgroepsbestuur van de leden van de wetenschappelijke staf van de vakgroep. Dat artikel is ingevolge artikel 89, derde lid, van de W.W.O. van overeenkomstige toepassing op het werkgroepsbestuur.

Het onderhavige artikel heeft betrekking op de personeelsleden die zijn gekozen tot lid van de universiteitsraad, een faculteitsraad of faculteitsbestuur, als vertegenwoordiger van het niet tot de wetenschappelijke staf behorend wetenschappelijk personeel of van het ondersteunend en beheerspersoneel in het vakgroepsbestuur, zijn aangewezen, zijn benoemd of aangewezen als lid van een bij of krachtens de W.W.O. ingestelde

commissie dan wel zijn benoemd tot (plaatsvervangend) lid van het universitaire college van beroep voor de examens of van het (landelijke) College van beroep voor het wetenschappelijk onderwijs. Het artikel heeft dus ook betrekking op leden van dienstcommissies. Er is geen reden hen anders te behandelen dan de leden, gekozen in andere universitaire organen. In verband hiermee is artikel 126b, derde, vierde en vijfde lid, van het ARAR buiten toepassing verklaard. De onderhavige voorziening is ook van toepassing op de (plaatsvervangende) leden van het COPWO en van werkgroepen van het COPWO alsmede op (plaatsvervangende) leden van het plaatselijk overlegorgaan. De ondergetekenden gaan ervan uit, dat de invulling van het woord «redelijkerwijze», voor zover het leden van dienstcommissies en (plaatsvervangende) leden van (werkgroepen van) het COPWO en van plaatselijke overlegorganen betreft, wordt afgestemd op het bepaalde in artikel 126b van het ARAR.

Ingevolge het onderhavige artikel moeten betrokkenen in de gelegenheid worden gesteld (door het vakgroeps- of werkgroepsbestuur, door het bestuur van het onderzoeksinstituut dan wel door de ambtelijke chef) hun bestuurlijke werkzaamheden te vervullen, uiteraard binnen redelijke grenzen.

De personeelsleden dienen aangaande de tijd gedurende welke en de tijdstippen waarop de bestuurlijke activiteiten worden verricht, afspraken te maken met het vakgroepsbestuur, werkgroepsbestuur of bestuur van het onderzoeksinstituut dan wel met de ambtelijke chef. Indien men in bepaalde gevallen niet tot overeenstemming kan komen, ligt het op de weg van het college van bestuur ter zake een beslissing te nemen.

Artikel 18. Dit artikel opent de mogelijkheid dat het bevoegd gezag ter zake van de onderhavige materie nadere voorschriften vaststelt.

Artikel 19. In artikel 103, tweede volzin, van de W.W.O. is bepaald dat bij andere eenheden van beheer – dan de centrale diensten – door het bevoegd gezag dienstcommissies kunnen worden ingesteld. Dergelijke eenheden van beheer als bedoeld in artikel 102, eerste lid van de W.W.O., kunnen naar aard en omvang onderling aanmerkelijk verschillen. Zo kan het bijvoorbeeld met betrekking tot facultair personeel dat niet in vakgroepen is ingedeeld, om kleine beheerseenheden gaan. Voor dergelijke kleine eenheden van beheer kan het instellen van werkoverleg meer in de rede liggen dan de instelling van dienstcommissies. Ingevolge het onderhavige artikel geldt voor het bevoegd gezag de algemene verplichting bij eenheden van beheer het werkoverleg te bevorderen onverminderd de rol van de dienstcommissies in deze (artikel 128, eerste lid, van het ARAR). Bij kleine eenheden van beheer als eerderbedoeld, waarbij geen dienstcommissie wordt ingesteld, geldt deze verplichting a fortiori. De ondergetekenden zijn van oordeel dat – vanuit het oogpunt van eigentijdse arbeidsverhoudingen – medezeggenschap op de werkvloer voor elk personeelslid dient te worden gerealiseerd.

Artikel 20. Met betrekking tot het recht op overleg en inspraak inzake de eigen werksituatie is een discrepantie ontstaan tussen die leden van het personeel die behoren tot een vakgroep en degenen, die daartoe niet behoren. Bij de totstandkoming van de Wet universitaire bestuurs hervorming 1970 (WUB) werd reeds nadrukkelijk onderkend dat de toen ingevoerde medezeggenschapsstructuur geen adequate voorziening bevatte voor eenheden van beheer (zoals bedoeld in artikel 102 van de W.W.O.). Voor de centrale diensten (als bedoeld in artikel 100 van de W.W.O.) bevatte de WUB te dezen aanzien geen enkele voorziening. Dat geldt tevens voor het facultaire personeel dat niet in vakgroepen is ingedeeld. Artikel 103 van de W.W.O. beoogt bedoelde lacune in de universitaire medezeggenschapsstructuur op te heffen.

Het laatstgenoemde artikel bepaalt dat door het college van bestuur bij de centrale diensten – en via de artikelen 104, tweede lid, en 105, tweede lid, van de W.W.O. – bij de bibliotheek en het rekencentrum dienstcommissies worden ingesteld. Ten behoeve van de andere eenheden van beheer, die onderling naar aard en omvang aanmerkelijk kunnen verschillen, kunnen door het college van bestuur dienstcommissies worden ingesteld. Tot deze andere eenheden van beheer behoren onder meer de eenheden van beheer die krachtens artikel 102, eerste lid, van de W.W.O. worden ingesteld ten behoeve van een faculteit of groep van faculteiten. Het college van bestuur kan vergaande bevoegdheden op bijvoorbeeld het gebied van het personeelsbeheer mandateren aan het hoofd van een dergelijke eenheid van beheer. De uitoefening van dergelijke bevoegdheden is voor het personeel dat werkzaam is bij de desbetreffende faculteiten, van groot belang. Naar het oordeel van de ondergetekenden mag dan ook worden aangenomen dat bij deze eenheden van beheer metterdaad dienstcommissies worden ingesteld, niet alleen ten behoeve van het ondersteunend en beheerspersoneel dat rechtstreeks aan de desbetreffende eenheid van beheer is verbonden maar ook ten behoeve van het wetenschappelijk en ondersteunend en beheerspersoneel dat lid is van een vakgroep die tot de faculteit waarvoor die eenheid van beheer werkzaam is, behoort. Evenals in dienstcommissies bij de centrale diensten, zal in dienstcommissies bij andere eenheden van beheer dan de zojuist bedoelde – men denke bijvoorbeeld aan een laboratorium – slechts ondersteunend en beheerspersoneel zijn vertegenwoordigd.

Artikel 21. In de kernnota BUWP is als beleidsvoornemen geformuleerd dat voor alle personeelscategorieën een vorm van personeelsbeoordeling zal gelden en dat deze kan variëren naar gelang de verschillende personeelscategorieën. Passende beoordelingsmethoden, die recht doen aan de verschillende soorten functies waarin het functioneren wordt beoordeeld, dienen derhalve te worden ontwikkeld. Het is van groot belang dat ook over de wijze van functievervulling en het functioneren van wetenschappelijk personeel op gezette tijden formeel beoordelingen plaatshebben.

Nadere voorschriften omtrent het opmaken en vaststellen van beoordelingen als bedoeld in artikel 71, vierde lid, van het ARAR (en artikel 46a, vierde lid, van het AOB) zijn vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken bij beschikking van 10 april 1985, nr. AB 85/V 782 (Stcrt. 81). Dit Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk Rijkspersoneel 1985 heeft het karakter van een raamregeling. De onderscheiden ministers kunnen hieraan nadere invulling geven. Bij de vaststelling van beoordelingsvoorschriften voor met name het wetenschappelijk personeel zal het niet altijd mogelijk zijn binnen het raam van genoemd Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk Rijkspersoneel 1985 te blijven, dat immers is toegesneden op een hiërarchische departementale organisatie. Derhalve is in het eerste lid een bijzondere voorziening getroffen met uitsluiting van het bepaalde bij of krachtens artikel 71, vierde en vijfde lid, van het ARAR. Voor zover universitair personeel (tevens) werkzaam is in het academisch ziekenhuis moeten de beoordelingsvoorschriften regelen welke organen en functionarissen van het ziekenhuis op welke wijze worden betrokken bij de beoordeling van dat personeel. In verband daarmee behoeven de beoordelingsvoorschriften, voor zover het dat personeel betreft, de instemming van het ziekenhuisbestuur.

Artikel 24. In dit artikel zijn de artikelen 98 en 101 van het ARAR geïncorporeerd. De op die artikelen betrekking hebbende jurisprudentie is derhalve ook ten aanzien van dit artikel van belang. De ontslaggrond, genoemd in het eerste lid onder b van artikel 98 ARAR, is niet overgenomen. Voor de benoembaarheid voor enig universitair ambt is de graad van zwangerschap niet relevant. De ontslaggrond onder f in het eerste lid van het onderhavige artikel is in vergelijking met de grond, genoemd in artikel

98, eerste lid onder g, van het ARAR aangevuld met een concretisering met betrekking tot leden van de wetenschappelijke staf. Daarbij wordt een relatie gelegd met het in artikel 21 en artikel 31 van het onderhavige besluit bepaalde. De ondergetekenden zijn van opvatting dat deze geconcretiseerde ontslaggrond een logisch en passend sluitstuk vormt in het drieluik bestaande uit het formuleren van de eisen, waaraan het functioneren en de output van de desbetreffende personeelsleden behoren te voldoen, het beoordelen of betrokkenen aan die eisen voldoen en de bezinning op de vraag welke consequenties dienen te worden getrokken, indien mede blijkens bedoelde beoordeling, de betrokkene wezenlijk tekort blijft schieten in het voldoen aan die eisen. De woorden «wezenlijk tekort blijft schieten» beogen tot uitdrukking te brengen dat het niet gaat om een eenmalig oordeel, maar om een herhaalde constatering van ernstig in gebreke blijven. Die constatering zal uitdrukkelijk in het kader van de formele personeelsbeoordeling moeten zijn gedaan en met betrokkene besproken, maar kan daarnaast ook bijvoorbeeld in functioneringsgesprekken meermalen indringend punt van aandacht zijn geweest.

De hantering van deze geconcretiseerde ontslaggrond zal zich dienen te beperken tot situaties waarin betrokkene wezenlijk te kort schiet en tekort blijft schieten in het voldoen aan de eisen, die in artikel 31 van dit besluit zijn gesteld. Deze bepaling ziet derhalve niet op andere factoren die het gevoegd gezag kunnen nopen tot (het overwegen van) ontslag op grond van onbekwaamheid dan wel ongeschiktheid of tot ontslag bij wijze van disciplinaire maatregel. In die gevallen is – in tegenstelling tot het onderhavige geval – de algemene ontslaggrond van artikel 24, eerste lid onder f, van toepassing. Voor een disciplinaire maatregel is grond aanwezig als sprake is van ernstig in gebreke blijven in de wijze van functie vervulling als gevolg van – laakbare, verwijtbare – eigen schuld of toedoen. In dat geval is geen reden aanwezig voor een inspanningsverplichting van het bevoegde gezag als bedoeld in het vierde lid. De ondergetekenden wijzen er met nadruk op dat grote zorgvuldigheid is geboden bij het overwegen van een verstrekkende beslissing als hantering van de onderhavige ontslaggrond. Dat geldt niet alleen voor de vraag of er sprake is van wel of niet verwijtbaar falen van betrokkene. Ook de instelling kan in gebreke zijn gebleven, bijvoorbeeld in de gevolgde aanstellings- en/of bevorderingsprocedure of in de – onvoldoende – begeleiding van betrokkene in zijn functioneren. Alsdan rust op het bevoegde gezag een versterkte inspanningsverplichting als bedoeld in het vierde lid.

Denkbaar is ook dat een negatief oordeel van beoordelaars (mede) stoelt op overwegingen die (kunnen) duiden op – al dan niet verholde – wetenschappelijke naijver, scholenstrijd of dergelijke. Daarbij zou ook de academische vrijheid in het geding kunnen komen. Mede in verband met deze aspecten is bepaald, dat het bevoegd gezag dat een ontslag als bedoeld, overweegt, tevoren het advies dient in te winnen van de op grond van artikel 7a, derde lid, van het Bezoldigingsbesluit wetenschappelijk onderwijs ingestelde commissie. Daardoor zou ook een bijdrage van betekenis geleverd kunnen worden aan een geleidelijke concretisering en verfijndere formulering en aan het hoog houden van de te stellen eisen aan de kwaliteit van het functioneren en van de output van leden van de wetenschappelijke staf.

Artikel 25. Dit artikel is een vertaling van artikel 99 van het ARAR. Laatstbedoeld artikel is toegesneden op de departementale organisatie. Het in dat artikel bedoelde ontslag kan niet door de betrokken minister, hoofd van het desbetreffende departement, of op diens voordracht door de Kroon worden gegeven. De Minister-President, iemand die enige afstand heeft van de zaak, moet worden ingeschakeld. Universitair personeel wordt evenwel benoemd en ontslagen door het college van bestuur en niet door de minister of de Kroon. Bij ontslag in het onderhavige

geval kan het college echter niet eigenmachtig handelen. Als persoon die enige afstand heeft tot de zaak, moet in het onderhavige geval de Minister van Onderwijs en Wetenschappen dan wel de Minister van Landbouw en Visserij worden ingeschakeld.

De vaststelling van de hoogte en duur van de uitkering na ontslag zal geschieden in nauw overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken, die immers belast blijft met de verzorging van uitkeringen op grond van het Rijkswachtgeldbesluit 1959.

Artikel 27. Voor de wetenschappelijke staf en het overig wetenschappelijk personeel, bedoeld in artikel 107, vijfde lid, van de W.W.O. is in dit artikel het bepaalde in artikel 11 van het ARAR uitgezonderd van de van overeenkomstige toepassing. Dat artikel vindt zijn vertaling in artikel 29 ter zake van voorschriften betreffende benoemingseisen voor de wetenschappelijke staf en het overig wetenschappelijk personeel.

Artikel 28. Dit artikel legt de basis voor een voor de universiteiten geheel eigen figuur, die ertoe strekt personen van uitzonderlijke kwaliteit aan te trekken waar dit zeer dringend nodig is. Het gaat om personen die wetenschappelijk zeer getalenteerd zijn en die zich op het toppunt van hun wetenschappelijk vermogen bevinden. Deze personen kunnen worden aangetrokken in uitzonderlijke situaties waarin het bemensingsprobleem zich zeer knellend voordoet en waarbij het gaat om, ook in maatschappelijk opzicht, vitale sectoren van wetenschapsbeoefening. Betrokkenen kunnen boven hun basissalaris een aanzienlijke toelage ontvangen, in betekende mate afgestemd op de situatie op de arbeidsmarkt, waar tegenover staat dat het dienstverband tijdelijk is. Doorgaans zal het hierbij gaan om hoogleraarsbenoemingen, hoewel de hantering van deze constructie ook voor ander wetenschappelijk personeel niet op voorhand is uitgesloten. De toelage valt geheel buiten het rechtspositieregime van ambtenaren; het is geen inkomen in de zin van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet, noch voor de toepassing van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966. Over deze toelage zullen ook geen inhoudingen plaatsvinden. Een en ander wordt geregeld in het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs, onderscheidenlijk zal worden geregeld in een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel C.1, eerste lid onder i, van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet.

Het ligt in de rede dat betrokkene maximaal wordt afgeschermd van bureaucratische en andere beslommingen die hem of haar van zijn of haar wetenschappelijke opdracht zouden kunnen afhouden.

Is de persoon in kwestie reeds in vaste dienst verbonden aan de universiteit waar hem een toelage wordt aangeboden – in dat geval ter wille van zijn behoud voor de instelling – dan vindt omzetting van de aanstelling plaats in een aanstelling in tijdelijke dienst. Dit lijkt ondergetekenden in de gegeven situatie meer passend dan ongevraagd ontslag of ontslag op verzoek, gevolgd door wederaanstelling in tijdelijke dienst.

Artikel 29. Dit artikel treedt in de plaats van artikel 11 van het ARAR, dat bepaalt dat voor een bepaald ambt of groep van ambten eisen van bekwaamheid kunnen worden vastgesteld waaraan de belanghebbende moet voldoen om voor een aanstelling in vaste dienst in aanmerking te komen. Deze bepaling die uitsluitend mogelijk maakt eisen van bekwaamheid te stellen met het oog op een aanstelling in vaste dienst, is ten aanzien van het universitaire wetenschappelijk personeel te beperkt. Uit een oogpunt van kwaliteitshandhaving en -beoordeling van het wetenschappelijk personeel dienen aan alle betrokkenen eisen van bekwaamheid te worden gesteld niet eerst in verband met een aanstelling in vaste dienst maar reeds in verband met de aanstelling dan wel indien sneming zelf. Wat betreft de eisen te stellen aan elk lid van de wetenschappelijke

staf zij verwezen naar de algemene kwalificatievoorwaarden genoemd aan het slot van beleidsvoornemen d van de Kernnota inzake beleidsvoornemens betreffende het universitaire wetenschappelijk personeel (Kernnota BUWP). Voor zover aan het onderhavige artikel nog geen uitvoering is gegeven, blijven de bepalingen van de Richtlijn 1984 inzake benoemingseisen universitair docent en universitair hoofddocent van toepassing (25 mei 1985, HW/P 435.960).

Artikel 30. In het eerste lid is het in artikel 6 van de W.W.O. neergelegde beginsel van de academische vrijheid, toegespitst op de uitvoering en toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde, opgenomen, omdat dit beginsel, daarop betrokken, relevant is voor de rechtspositie van het personeel. Daarnaast is aangegeven dat zowel op het bevoegd gezag als op de (overige) organen die in de instelling de verantwoordelijkheid dragen voor wetenschappelijk onderwijs en onderzoek, de algemene plicht rust te bevorderen dat aan de overige eisen, die aan de vervulling van de universitaire kerntaken, het geven van wetenschappelijk onderwijs en het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, behoren te worden gesteld, wordt voldaan en kan worden voldaan. Het tweede lid bepaalt, dat aan de ambtenaar of werknemer die met het geven van wetenschappelijk onderwijs en/of het verrichten van wetenschappelijk onderzoek is belast, ook daadwerkelijk de gelegenheid dient te worden geboden de ontwikkelingen op zijn vakgebied en de daaraan belerende gebieden op passende wijze te volgen, zulks uiteraard binnen redelijke grenzen. Hiermee is aangegeven dat in verband met de aan deze personeelscategorieën te stellen eisen tevens voorwaarden behoren te worden geschapen die het mogelijk maken aan die eisen ook te voldoen.

Het is niet goed mogelijk in een rechtspositiereglement – of op een andere wijze – trefzeker te specificeren welke invulling dient te worden gegeven aan de in dit artikel geformuleerde opdrachten.

Immers, wat in concreto de norm dient te zijn, kan voor de verschillende vakgebieden uiteenlopen en aan wisseling onderhevig zijn. Wel kan worden gesteld dat met name de leden van het wetenschappelijk personeel op passende wijze – aard en inhoud van functie en vakgebied in aanmerking genomen – in staat moeten worden gesteld de ontwikkelingen in en rond hun vakgebied adequaat te volgen om aan het vereiste niveau van hun output te kunnen (blijven) voldoen.

Artikel 31. Dit artikel is opgenomen om het streven van de ondergetekenden naar kwaliteitshandhaving en -bevordering van de wetenschappelijke staf ook rechtspositioneel te verankeren. De gestelde eisen zijn wezenlijk voor een juiste vervulling van de hierbedoelde functies; zij vormen een neerslag van het hieromtrent gestelde in de Kernnota inzake beleidsvoornemens betreffende het universitair wetenschappelijk personeel (Kernnota BUWP). De noodzakelijkerwijze in algemene termen vervatte eisen dienen mede als toetssteen te fungeren bij de personeelsbeoordeling waarover artikel 21 van dit besluit handelt. Tevens kan het bepaalde in het onderhavige artikel het bevoegd gezag houvast bieden, wanneer dit zich voor de vraag ziet gesteld of tot ontslag op grond van onbekwaamheid dan wel ongeschiktheid dient te worden overgegaan.

De ondergetekenden beseffen – het is bovenstaand al aangestipt – dat de in dit artikel vervatte eisen, algemeen en abstract als deze zijn geformuleerd, zich niet rechtstreeks als praktische toetssteen laten hanteren, doch zij vertrouwen erop dat zij, door middel van concretisering en verfijning in de praktijk, richtinggevend kunnen en zullen zijn. Wel kan worden opgemerkt dat de zwaarte van de gestelde eisen kan variëren, afhankelijk van aard en niveau van de functie en van het vakgebied van betrokkenen.

Artikel 32. In de praktijk wordt tot nu toe verlof voor studiedoelinden verleend met hantering van artikel 3 van de beide reglementen betreffende de hoogleraren en lectoren en wat de overige leden van het wetenschappelijke personeel betreft op basis van het algemeen geformuleerde artikel 34 van het ARAR. Het onderhavige artikel geeft thans voor dit verlof een afzonderlijke grondslag. Volstaan is met een regeling op hoofdpunten. Het bevoegd gezag kan nadere voorschriften vaststellen. Deze kunnen onder meer betrekking hebben op het al dan niet geheel of gedeeltelijk doorbetalen van de bezoldiging dan wel het loon, de inrichting van het door de betrokkene uit te brengen verslag, enz.

Artikel 34. In de in dit artikel genoemde artikelen van het ARAR worden voorschriften gegeven onder meer inzake de (tijdelijke) aanstelling en de periodieke beoordeling. In dit besluit worden voor de assistent in opleiding ten aanzien hiervan afwijkende voorschriften gegeven. Derhalve zullen de ter zake geldende ARAR-bepalingen geen toepassing vinden.

Artikel 35. De aanstellingsgrond in het eerste lid van dit artikel is zoveel mogelijk analoog geformuleerd aan artikel 9, tweede lid onder f, van het onderhavige besluit.

De ondergetekenden achten het wenselijk dat bij de aanstelling afspraken omtrent de doelstellingen van de aanstelling worden gemaakt en vastgelegd tussen de instelling en de toekomstige assistenten in opleiding. Het vastleggen van deze afspraken heeft, in het tweede lid van dit artikel, de vorm van een eenzijdige rechtshandeling: het college van bestuur stelt vast. Niettemin is deze rechtshandeling naar de inhoud tweezijdig: de toekomstige assistent in opleiding gaat ermee akkoord dat hij onder het regime van de afspraken wordt aangesteld.

Overigens is het denkbaar dat in de plaats van het hierbedoelde bestuur van de vakgroep, de leiding van een door het bestuur van enkele vakgroepen ingestelde werkgroep bij de aanstellingsprocedure wordt betrokken. Ook meerdere vakgroepsbesturen kunnen in onderlinge afstemming bij deze procedure worden betrokken. De ondergetekenden gaan ervan uit dat de resultaten van de assistent in opleiding die is aangesteld voor de duur van ten hoogste twee jaren, eveneens worden vastgelegd in wetenschappelijke publicaties.

Dit artikel regelt niet de verdeling van het aantal assistenten in opleiding, die voor ten hoogste vier of ten hoogste twee jaren worden aangesteld. Dit is een zaak van interne planvorming binnen de instelling. Ter tegemoetkoming aan een wens van het bedrijfsleven is de aanstelling als assistent in opleiding waarbij het dienstverband niet gericht is op promotie maar de persoon wel wordt aangesteld ter verdere wetenschappelijke vorming en opleiding, mogelijk gemaakt. De aanstellingsduur is in die gevallen beperkt tot ten hoogste twee jaren. Met name kan hierbij worden gedacht aan de figuur van ontwerper in opleiding bij de technische richtingen en aan de figuur van de onderzoeker in opleiding op het gebied van de natuurwetenschappen.

Eén van de doeleinden van de invoering van het systeem van de assistent in opleiding-plaatsen is verhoging van het aantal promoties. De ondergetekenden achten het dan ook wenselijk dat de universiteit voor een assistent in opleiding die voor het vervaardigen van een proefschrift of proefontwerp wordt aangesteld, een duidelijke verantwoordelijkheid neemt voor de promotie.

Verlenging van de aanstelling, geregeld in het vijfde lid van dit artikel, zal alleen bij hoge uitzondering plaatsvinden. Het zesde lid van dit artikel bepaalt dat de aanstelling als regel geschiedt voor de volledige werktijd. De eisen die de functie stelt, brengen mee dat een aanstelling in deeltijd niet in de rede ligt. Hieraan wordt toegevoegd, dat bij deeltijdse aanstelling, het totale tijdsvolume van de aanstelling de twee, onderscheidenlijk vier volle jaren niet mag overschrijden. Het produkt van de aanstellingsomvang

en de aanstellingsduur kan dus niet meer zijn dan vier, onderscheidenlijk twee jaren. Daarbij dienen de factoren aanstellingsduur en aanstellingsomvang in redelijk evenwicht tot elkaar te staan: een aanstellingsomvang van 8/10 weektaak met derhalve een aanstellingsduur van vijf jaren voor een assistent in opleiding is redelijk evenwichtig; een aanstellingsomvang van bijvoorbeeld 5/10 weektaak met een aanstellingsduur van acht jaren is dat niet meer. De verlengingsmogelijkheid van het vijfde lid dient in geval een aanstelling in deeltijd analoog te worden toegepast.

Tenslotte wordt opgemerkt, dat in voorkomende gevallen, de aanstelling van de assistent in opleiding die is aangesteld voor een periode van twee jaren en die tot promoveren in staat blijkt te zijn, kan worden omgezet in een aanstelling gericht op promotie met dien verstande, dat – behoudens de verlengingsmogelijkheid, bedoeld in het vijfde lid van dit artikel – de totale termijn waarin de assistent in opleiding op grond van achtereenvolgens het vierde en derde lid van dit artikel werkzaam is, de termijn van vier jaren niet mag overschrijden.

Artikel 36. Dit artikel beoogt te waarborgen dat de assistent in opleiding zo volledig mogelijk op de hoogte is of wordt gesteld van de rechten en verplichtingen, voortvloeiende uit zijn aanstelling. Eventuele wijzigingen of aanvullingen van de hierbedoelde voorschriften en met het opleidings- en begeleidingsplan worden de assistent in opleiding, conform artikel 12b, eerste lid, van het ARAR, schriftelijk medegedeeld. Tenslotte wordt opgemerkt dat het van belang is dat de naam van de mentor op het moment van de aanstelling ook bij de assistent in opleiding bekend is.

Artikel 37. De ondergetekenden gaan ervan uit dat de assistent in opleiding in geen enkel opzicht met beheerstaken zal worden belast. Als lid van de universitaire gemeenschap kan de assistent in opleiding wel participeren in bestuurlijke aangelegenheden. Hierbij dient echter te worden bedacht dat de eisen die de functie van assistent in opleiding stelt, vanzelfsprekend een uiterste beperking van bestuurslasten meebrengen, aangezien de door hem aan onderzoek te besteden tijd en de tijd nodig voor zijn opleiding op geen enkele wijze in het gedrang dient te komen.

De assistent in opleiding moet in staat worden gesteld veel tijd te besteden aan wetenschappelijk onderzoek. Het tweede lid van dit artikel stelt deze tijd, met inbegrip van de tijd nodig voor opleiding en begeleiding, op ten minste 75 procent. Derhalve zal de omvang van de werktijd te besteden aan het geven van onderwijs – indien hij daarmee wordt belast – en aan het verrichten van bestuurstaken, op jaarbasis, niet meer kunnen zijn dan 25 procent van de tijd waarvoor hij is aangesteld.

Het ligt voor de hand dat onderwijstaken in het begin een meer routinematig karakter hebben, later zal het leveren van bijdragen aan het onderwijs meer in het verlengde van het eigen wetenschappelijk onderzoek liggen. In die gevallen waarin het toepassen van wetenschappelijke inzichten een interactie van praktijk en onderzoek verlangt, is het aan te bevelen binnen de tijdsbesteding ruimte te laten voor het leggen en onderhouden van contacten met het bedrijfsleven.

Hoewel aanstelling van een assistent in opleiding bij een academisch ziekenhuis niet mogelijk is, is het niet ondenkbaar dat de assistent in opleiding, voor zover deze basisarts is, in het kader van zijn werkzaamheden bij de medische faculteit patiëntenzorgtaken in het ziekenhuis zou moeten verrichten. Het spreekt vanzelf dat dit er niet toe mag leiden dat daardoor verdringingseffecten optreden ten opzichte van arts-assistenten.

Artikel 38. De reden dat het college van bestuur erop toeziet dat het vakgroepsbestuur, na overleg met de aan te stellen assistent in opleiding en in overeenstemming met de aangewezen toezichthouder, een opleidings- en begeleidingsplan vaststelt, is gelegen in het gegeven dat het

personeelsbeleid en -beheer een verantwoordelijkheid is van het college van bestuur. Enerzijds geeft genoemd plan aan waarop de assistent in opleiding, op het punt van opleiding en begeleiding, recht heeft en wat ter zake zijn verplichtingen zijn. Anderzijds worden in dit plan taken met betrekking tot de begeleiding van met name wetenschappelijk onderzoek aan leden van de vakgroep toebedeeld. Ingevolge artikel 86 van de W.W.O. behoort dit tot de competentie van het bestuur van de vakgroep. Bij de formulering van artikel 38 zijn deze bevoegdheden in acht genomen. Het vakgroepsbestuur kan, in voorkomende gevallen, daarbij ook het bestuur van andere vakgroepen betrekken.

Het opleidings- en begeleidingsplan, dat, ingevolge artikel 36 van dit besluit, wordt uitgereikt bij de aanstelling, wordt na overleg met de assistent in opleiding en in overeenstemming met de aangewezen toezichthouder na ommekomst van een jaar, voor de verdere duur van de aanstelling nader ingevuld door het bestuur van de meest gerede vakgroep. Deze kan daarbij ook het bestuur van andere vakgroepen betrekken. Het plan kan zonodig van jaar tot jaar worden bijgesteld.

De aan te wijzen toezichthouder, bedoeld in dit artikel, zal niet in alle gevallen dezelfde persoon zijn als de promotor. Wel is gewenst dat het toezicht geschiedt door een ervaren wetenschappelijk staflid.

De toezichthouder is te beschouwen als de raadsman die de assistent in opleiding kan stimuleren zowel ten aanzien van de theoretische vorming als de praktische scholing en tot wie de assistent in opleiding zich steeds moet kunnen wenden om problemen in verband met zijn wetenschappelijk werk te bespreken.

Bij de wijze waarop de assistent in opleiding kennis en vaardigheden dient te verwerven kan worden gedacht aan door de assistent in opleiding te volgen (speciale) seminars, colloquia en andere vormen van cursorisch onderwijs (eventueel ook buiten de eigen universiteit) zonodig af te ronden met het afleggen van een tentamen of examen. Ook kan in voorkomende gevallen het volgen van stages van nut zijn.

Artikel 39. De beoordeling van de assistent in opleiding is gericht op geheel eigen aspecten die nopen tot afwijking van het gangbare beoordelingsregime. Artikel 71 van het ARAR, waarin de grondslag wordt gelegd voor beoordeling van rijksambtenaren, is in artikel 34 daarom niet van toepassing verklaard. Daarvoor in de plaats treedt de beoordeling, bedoeld in het onderhavige artikel. Bij de nadere uitwerking van die regeling op grond van het tweede lid van dit artikel kan, voor zover mogelijk, aansluiting worden gezocht bij het Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk Rijkspersoneel 1985.

Nieuw, vergeleken met artikel 71 van het ARAR en het meergenoemde Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk Rijkspersoneel 1985, is de verplichting tot beoordeling na één jaar. Indien op grond van de beoordeling na één jaar de verwachting is gewettigd dat betrokkene de in de aanstelling omschreven doelstellingen niet zal bereiken, althans niet binnen de gestelde termijn, zal ontslag moeten worden overwogen. Dit ontslag zal zijn gebaseerd op artikel 95, zesde lid, van het ARAR. Een goede beoordeling brengt met zich de inspanningsverplichting van de ter zake verantwoordelijken om de assistent in opleiding tot promotie te brengen, dan wel betrokkene anderszins in staat te stellen de in de aanstelling omschreven doelstellingen te bereiken. Volledigheidshalve wijzen de ondergetekenden erop dat de beoordeling van de assistent in opleiding die is aangesteld voor een periode van twee jaren, een geheel eigen karakter heeft en dientengevolge op die eigen aspecten dient te zijn gericht. Bij het opstellen van de beoordeling zullen de toezichthouder en, indien toezichthouder en promotor niet in één persoon zijn verenigd, de promotor, een belangrijke rol spelen. Het zal, gelet op de verantwoordelijkheid van het college van bestuur voor het personeelsbeheer, noodzakelijk zijn ook een ambtenaar belast met personeelsbeheer, bijvoorbeeld de mentor, bij de opstelling van de beoordeling te betrekken.

Artikel 40. Gelet op de specifieke rechtspositie van de assistent in opleiding, gelegen in het recht op intensieve opleiding en begeleiding en het recht om ten minste 75 procent van de tijd waarvoor hij is aangesteld, met inbegrip van de te ontvangen opleiding en begeleiding te kunnen besteden aan wetenschappelijk onderzoek, lijkt het de ondergetekenden passend aan elke assistent in opleiding, een personeelsfunctionaris toe te wijzen die deze specifieke aspecten bewaakt. De mentor zal doorgaans een ambtenaar van de centrale dienst personeelszaken zijn, die meerdere assistenten in opleiding onder zijn hoede heeft. Denkbaar is ook dat een faculteitsbeheerder, die namens het college van bestuur bevoegdheden op het gebied van het personeelsbeheer uitoefent, met het mentorschap wordt belast. Van belang is dat de mentor op enige afstand staat van de directe werkrelaties, zodat hij op objectieve wijze op de handhaving van hetgeen is bepaald en afgesproken kan toezien. Tot slot wordt opgemerkt, dat het denkbaar is, dat er zich situaties kunnen voordoen dat er geen personeelsfunctionaris beschikbaar is die met het mentorschap kan worden belast. Het college van bestuur kan in dergelijke gevallen een andere (mede) met personeelsbeheerstaken belaste functionaris als mentor aanwijzen.

Artikel 41. Ook bij tussentijdse beëindiging van het dienstverband kan een getuigschrift van waarde zijn omdat het een overzicht bevat van hetgeen aan wetenschappelijk onderzoek en onderwijs is verricht.

Artikel 42. Met inachtneming van het bepaalde in dit besluit en, voor zover het betreft de assistent in opleiding die is aangesteld ter vervaardiging van een proefschrift of proefontwerp, van het bepaalde in het promotiereglement, stelt het college van bestuur voorschriften en, in verband met artikel 4a van het ARAR, voor zover het de werving en selectie betreft, nadere voorschriften vast. Hieronder wordt kort aangeduid wat ondergetekenden met betrekking tot die voorschriften voor ogen staat.

Een geschillenregeling

Om de positie van de assistent in opleiding met waarborgen te omringen zal elk geschil tussen de assistent in opleiding en de bij zijn begeleiding en opleiding betrokken organen of personen moeten kunnen worden beslecht. Hiertoe dient het college van bestuur te voorzien in een geschillenregeling. Het ligt voor de hand dat het orgaan of de organen waaraan de beslechting van de onderhavige geschillen wordt opgedragen, wordt bijgestaan door een commissie. Dit kan op grond van artikel 125 van de nieuwe W.W.O. bij of krachtens het bestuursreglement worden voorgeschreven.

Welke bestuursorganen op welke wijze bij besluitvorming te betrekken

De assistent in opleiding is een personeelslid dat deelneemt aan wetenschappelijk onderzoek en daarnaast onderwijs ontvangt en, zij het niet in alle gevallen, geeft. Ingevolge artikel 110, eerste lid, van de W.W.O. is het personeelsbeleid en -beheer de verantwoordelijkheid van het college van bestuur. De verantwoordelijkheden voor onderwijs en onderzoek berusten in belangrijke mate bij de bestuursorganen op het midden- en basisniveau. Met het oog daarop achten ondergetekenden het wenselijk dat het college van bestuur vaststelt, op welke wijze bestuursorganen op faculteits- en/of op vakgroepsniveau bij de besluitvorming worden betrokken. Het gaat hier om besluiten in het kader van de aanstelling, tussentijds ontslag, verlenging van de aanstelling, het vaststellen van het opleidings- en begeleidingsplan, de beoordeling, het aanwijzen van een mentor en het opstellen van een getuigschrift.

Wat betreft de aanstellingsprocedure, stellen ondergetekenden zich voor dat het faculteitsbestuur op grond van artikel 71, eerste lid onder c, van de W.W.O. voorstellen tot aanstelling van de assistenten in opleiding doet aan het college van bestuur en dat bij het formuleren en beoordelen van die voorstellen het oordeel van het desbetreffende vakgroepsbestuur zeer zwaar zal wegen. Het ligt dan ook voor de hand dat die voorstellen vergezeld gaan van een advies van het vakgroepsbestuur. Ditzelfde geldt voor een voorstel tot tussentijds ontslag.

De werving en selectie

Met het oog op het waarborgen van de kwaliteit van onderzoek en onderwijs en ter stimulering van de mobiliteit geschiedt de werving van de assistenten in opleiding via open competitie. Vooraf moet duidelijk zijn welke eisen aan de opleiding van de sollicitanten worden gesteld.

Deze eisen betreffen de aard van de studierichting van het doctoraal examen dan wel het daarmee gelijk te stellen HBO-examen, en de aard van de onderdelen of onderwerpen die daarin zijn opgenomen. Individuele selectiecriteria zoals het studietempo, de studieresultaten en de eventuele ervaring opgedaan na het doctoraal examen spelen bij het formuleren van selectiecriteria een rol. Met het oog op de open competitie zijn voorschriften over de bekendmaking van vacatures noodzakelijk. Voorts dienen voorschriften te worden vastgesteld met betrekking tot de wijze waarop de selectie van kandidaten geschiedt.

Artikel 43. In de meergenoemde beleidsnota Beiaard, die ten grondslag ligt aan de Wet aanpassing vormgeving tweede fase, is aangekondigd, dat het student-assistentschap door de introductie van de assistent in opleiding geleidelijk – in de loop van enkele jaren – te beginnen met het studiejaar 1986–1987 zal worden afgeschaft. Bij de behandeling van die nota in de UCV is een motie ingediend, die met name tot strekking heeft de handhaving van het student-assistentschap in het wetenschappelijk onderwijs. Deze motie is door de Tweede Kamer aanvaard. Nadere overwegingen hebben de ondergetekenden ertoe gebracht, het student-assistentschap niet af te schaffen. Dit impliceert dat studenten ook in de toekomst kunnen worden ingezet voor werkzaamheden die zij tot dusverre plachten te vervullen en tevens dat het instituut als zodanig, als rechtspositionele figuur, zal worden gehandhaafd. De studenten kunnen op basis van het AOB arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, aangaan.

Zij kunnen op de voet van de Richtlijnen 1976 inzake de bezoldiging van student-assistenten in dienst komen. Genoemde richtlijnen blijven gehandhaafd.

Artikel II. De in dit artikel geregelde toelage kan alleen worden toegekend aan wetenschappelijk zeer getalenteerden die door de universiteiten worden aangetrokken c.q. moeten worden behouden voor uitzonderlijke situaties waarin het bemensingsprobleem zich zeer knellend voordoet en waarbij het gaat om, ook in maatschappelijk opzicht, vitale sectoren van wetenschapsbeoefening. De toekenning van een toelage gaat onlosmakelijk samen met een aanstelling in tijdelijke dienst voor ten hoogste vijf jaren, zonodig eenmaal te verlengen met ten hoogste vijf jaren. Deze vorm van tijdelijke aanstelling wordt geregeld in artikel 28 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs.

De toelage, waarvan de hoogte in betekenende mate kan zijn afgestemd op de situatie op de arbeidsmarkt, heeft een geheel eigen karakter dat geheel buiten het normale rechtspositieregime van de ambtenaar valt. Door in het tweede lid uitdrukkelijk te bepalen dat de toelage geen toelage is in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) wordt in eerste aanleg bereikt dat de toelage geen onderdeel uitmaakt van de bezoldiging omschreven in artikel 2, onder f,

van genoemd bezoldigingsbesluit. Dit heeft onder meer tot gevolg dat de toelage niet meetelt bij de bepaling van de hoogte van de vakantie-uitkering (artikel 21 BBRA 1984). Het betekent ook dat de toelage blijft buiten de berekeningsbasis voor toekenning van een wachtgeld ingevolge het Rijkswachtgeldbesluit 1959 dan wel een uitkering ingevolge de Uitkeringsregeling 1966, nu bij de vaststelling daarvan wordt aangesloten bij het begrip bezoldiging (zie de wijziging van de artikelen 4 van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 bij het Koninklijk besluit van 4 februari 1985, Stb. 109). In een algemene maatregel van bestuur, gebaseerd op artikel C.1., eerste lid, onder I, van de Algemene burgerlijke pensioenwet zal worden geregeld dat de toelage geen ambtelijk inkomen in de zin van die wet is.

De benutting van de mogelijkheid tot toekenning van de hierbedoelde toelage staat ter beslissing aan het college van bestuur, zonder centraal preventief toezicht, zij het dat ter zake niet kan worden beslist dan op basis van een advies van een daartoe in te stellen commissie. Deze commissie zal zo moeten zijn samengesteld dat deskundige en objectieve oordeelsvorming gewaarborgd is. Het vierde lid geeft hiertoe een regeling. Het advies zal zowel op de uitzonderlijkheid van de omstandigheden als op de topkwaliteit van de aan te trekken persoon betrekking dienen te hebben. Deze procedure moet worden gezien als een analoge waarborg als die, vervat in de procedure voor toepassing van artikel 19 van het BBRA 1984, juncto artikel 8 van het Bezoldigingsbesluit Wetenschappelijk Onderwijs. Verder dient van de benutting van deze mogelijkheid telkens mededeling te worden gedaan aan de minister, mede met het oog op de voorgenomen evaluatie van dit instrument binnen twee jaren. Ook zal in de jaarrekening openbare verantwoording moeten worden afgelegd van de mate waarin van deze mogelijkheid in het desbetreffende jaar gebruik is gemaakt door vermelding van het aantal gevallen en de toegekende extra bedragen. De kosten van de extra honoreringen, uitgaande boven de standaardsalariëring, dienen te worden gefinancierd uit de aan de instellingen regulier toegewezen dan wel door hen uit contractonderzoek of anderszins verworven middelen.

Artikel III. Zoals in het algemeen deel van deze toelichting is uiteengezet, schrijft de W.W.O. voor dat regelen worden gesteld voor de rechtspositie van het universitaire personeel. Ingevolge artikel C.4 van de Invoeringswet W.W.O. blijven de besluiten en reglementen die op het tijdstip van inwerkingtreding van de W.W.O. op het personeel toepasselijk zijn, van kracht totdat zij zijn vervangen door voorschriften bij of krachtens de W.W.O.

Een van de regelingen die tot op heden van toepassing is geweest op het universitaire personeel met uitzondering van de hoogleraren en lectoren, is het ARAR. Met het RRWO wordt thans uitvoering gegeven aan de in de W.W.O. gegeven opdracht en worden de tot nu toe op het personeel van de rijksuniversiteiten van toepassing gebleven besluiten en reglementen vervangen. Dit geldt dus ook voor het ARAR, zij het dat in het RRWO is bepaald, dat het ARAR van *overeenkomstige* toepassing is, althans voor zover niet anders is bepaald. Het is dan ook niet meer nodig en ook niet meer passend dat in het ARAR wordt bepaald, welke onderdelen van dat besluit niet meer van toepassing zijn op een bepaalde categorie universitair personeel. De op de hoogleraren (en lectoren) betrekking hebbende zinsnede in artikel 2, tweede lid onder a, van het ARAR dient derhalve te vervallen.

Artikel IV. De inwerkingtreding van artikel II is afhankelijk van de inwerkingtreding van de noodzakelijke algemene maatregel van bestuur ex artikel C.1, eerste lid onder I, van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet.

Artikel V. Het onderhavige besluit treedt in de plaats van een aantal op het personeel van de rijksuniversiteiten krachtens artikel C.4 van de Invoeringswet WWO van toepassing gebleven besluiten en reglementen. Voor zover die besluiten en reglementen uitsluitend voor dat personeel gelden, kunnen zij vervallen. Het in het tweede lid genoemde koninklijk besluit, dat mede van toepassing is op het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten, houdt uitsluitend op te gelden ten aanzien van de universiteiten. De Rechtspositieregeling assistenten in opleiding en de in dit artikel genoemde ministeriële richtlijn zijn beide in het onderhavige besluit geïncorporeerd.

Artikel VI. Ingevolge artikel D.22 van de Invoeringswet WWO blijft artikel 71, eerste en derde lid, van de WWO (Stb. 1975, 729) van kracht tot het door bepalingen aangaande nevenwerkzaamheden in het RRWO is vervangen. Met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit zijn met betrekking tot nevenwerkzaamheden de desbetreffende bepalingen van het ARAR en het AOB van overeenkomstige toepassing. Met ingang van dat tijdstip geldt derhalve ook voor hoogleraren het «gewone» regime, zoals dat altijd al heeft gegolden voor het overige universitaire personeel. Evenwel is voorzien in een overgangsbepaling ten behoeve van hoogleraren aan wie onder de werking van de «oude» W.W.O. een vergunning is verleend voor nevenwerkzaamheden of vrije praktijkvoering. Een vergunning voor nevenwerkzaamheden, op grond van artikel 71, eerste lid, van de W.W.O. door de minister verleend, blijft nog gedurende een jaar na het vorenbedoelde tijdstip van kracht. Zij kan door het college van bestuur na afloop van die termijn worden vervangen door toestemming tot buitengewoon verlof als bedoeld in het ARAR. Het ligt in de rede, dat het college van bestuur daarbij ernstig rekening zal houden met gerechtvaardigde belangen van de betrokkene en van de instelling. De vergunning voor vrije praktijkvoering, op grond van artikel 71, derde lid, van de W.W.O. door het college van bestuur verleend, blijft van kracht tot en met een door de minister te bepalen tijdstip. Dit tijdstip is afhankelijk van de inwerkingtreding van de op handen zijnde eindfase van de honoreringsregeling medische specialisten.

Artikel VII. In dit artikel zijn termijnen gesteld waarbinnen beoordelingsvoorschriften, loopbaanvoorschriften en instructies als bedoeld in artikel 161, zesde lid, van de W.W.O. moeten zijn vastgesteld. De termijnen, genoemd in het eerste en tweede lid, zijn verschillend om een spreiding van de voor de instellingen optredende werklust mogelijk te maken.

Artikel VIII. Dit artikel bevat overgangsbepalingen die voorkomen, dat door de introductie van de regeling, vervat in artikel 10, tweede lid, van het RRWO, die afwijkt van de regeling, vervat in artikel 6, vierde lid, van het ARAR, zittend universitair personeel wordt benadeeld.

Artikel IX. De ministeriële richtlijn, bedoeld in artikel V, is mede van toepassing op het personeel van de academische ziekenhuizen bij de rijksuniversiteiten. Nu deze richtlijn wordt ingetrokken, en wel in verband met haar incorporatie in artikel 13 van het onderhavige besluit, dient dat artikel op dat personeel mede van toepassing te zijn.

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
W. J. Deetman

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks